

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Září 2016 | cena 20 Kč vč. DPH

Bluegrass fest okořenila Lokálka

Prosíme o trpělivost a shovívavost při rekonstrukci v ulicích Vackova a Hilmarova

Vážení spoluobčané, vítám Vás v dalším čísle Kopidlenských listů. Dovolte mi opět provést krátký souhrn událostí, které se v našem městě za poslední tři měsíce uskutečnily.

Diskutovanými tématy občanů našeho města jsou investiční akce. Jak jste si mohli všimnout, budova čp. 12, kde sídlí Česká spořitelna, a. s., je s rekonstrukcí u samého konce. Firma provedla dané práce ve stanoveném termínu a my se můžeme těšit z další opravené budovy, která bude zkrášlovat naše náměstí. Nyní probíhají poslední úpravy okolního terénu a úklid vnitřních prostor, aby byl celkový vzhled budovy dokonalý. Z rozpočtu města na tuto akci byly vynaloženy finanční prostředky ve výši 1,69 mil. Kč.

Provoz školy je přizpůsoben stavbě

Druhou realizovanou investiční akcí je oprava střechy v ZŠ Kopidlno a 3. NP. Firma Gamastav – invest, a. s., převzala v červnu staveniště, a jak jste mnozí zaznamenali, celé léto se v budově ZŠ II. st. prováděly sta-

Chodník v Husově ulici

Další investice, které byly v rozpočtu schváleny, plynuly na výstavbu chodníku v Husově ulici. Stavbu realizují zaměstnanci organizační složky místního hospodářství, ale jak jste si mnozí všimli, od realizace stavby jsou zaměstnanci mnohokrát odvoláváni k prioritnějším pracím, a proto je stavba prováděna pomalým tempem. Ale vše je směřováno k tomu, aby v průběhu podzimu byla celá rekonstrukce dokončena.

Začne rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova

V současné době probíhá předání staveniště a s tím související administrativní příprava k zahájení rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova včetně částečné oddílné kanalizace. Dodavatelskou firmou je ZEPRIS, s. r. o., z Prahy a celková cena díla činí 13,5 mil. Kč vč. DPH. Město Kopidlno na této akci spolupracuje se společností VOS, a. s., Jičín, a proto bude částka cca 3 mil. vč. DPH hrazena z rozpočtu VOS

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

v ulici Vackova. Průběžně Vás budeme informovat, jak výstavba pokračuje. Budeme také rádi za trpělivost a shovívavost při ztížené dopravní situaci v těchto ulicích.

Usilujeme o další dotace

Nepodceňujeme ale ani přípravu budoucích investičních záměrů. Je připravena projektová dokumentace k podání žádosti o dotaci na rekonstrukci dílen v ZŠ, probíhají konzultace nad další etapou rekonstrukce budovy II. stupně tak, aby bylo možné podat žádost o dotaci. Finišují práce a konzultace nad projektovou dokumentací k hasičské zbrojnici a probíhají jednání k akci revitalizace náměstí. Naší snahou je, aby všechna námi uskutečněná jednání a konzultace směřovaly k maximálnímu úspěchu při získávání dotační podpory.

Chtěla bych na tomto místě poděkovat všem, kteří přišli podpořit nejen Kopidlenské slavnosti, ale také bluegrass festival, jelikož se jednalo o velmi pěkné ročníky těchto kulturních akcí. Je vidět, že za celou akci stojí pečlivá příprava ze strany zaměstnanců města a spolků pod vedením Renaty Holubové, a proto jim patří na tomto místě všem velké poděkování. V neposlední řadě jsou děkovaná slova určena také sponzorům, bez kterých bychom kulturní akce tohoto rázu nemohli uskutečnit.

V závěru tohoto příspěvku mi dovolte Vám popřát krásné podzimní barevné dny.

Hana Masáková,
starostka města Kopidlno
(mezititulky KL)

vební práce. V polovině letních prázdnin, při jednání zastupitelstva města, jsme podrobně s panem místostarostou zastupitele seznámili s postupem odvedených prací a dnes, začátkem školního roku, lze potvrdit, že práce probíhají podle harmonogramu. Strop v 3. NP je ve fázi pro realizaci sádrokartonů, stěny jsou připravené k novému nátěru a v tuto chvíli dochází k postupnému odkrývání staré střechy a po ošetření, případně výměně krovů či pozednic bude postupně položena střecha nová. Provoz v budově je přizpůsoben stavbě a budeme muset být ještě několik měsíců trpěliví, než bude dílo dokončeno.

Jičín a částka 10,5 mil. Kč vč. DPH z rozpočtu města. Jelikož bychom takto velký díl financí v rozpočtu nenašli, rozhodli jsme se pokrýt náklady úvěrovými financemi. Naše město si tento úvěr může dovolit, jelikož začátkem roku 2017 nám končí poslední splátky jediného úvěru. Rozpočtu pomůže také dotace ve výši cca 0,5 mil. Kč na rekonstrukci komunikace v Hilmarově ulici.

Z důvodu získané dotace bude realizace prací provedena v několika etapách. Jako první dojde k rekonstrukci komunikace a chodníků v ulici Hilmarova a v příštím roce by měly být zahájeny práce na výstavbě kanalizace

Bluegrass fest na památku Honzy Macáka potřetí v řadě

Potřetí v řadě přilákala obnovená tradice 13. srpna 2016 příznivce bluegrassové muziky do Kopidlna na další ročník memoriálu Honzy Macáka. Na počest zesnulého zakladatele legendárního Banjo jamboree se do města sjely desítky hudebníků a na pódiu se vystřídal devět kapel.

Během odpoledne až do pozdních nočních hodin vystoupily formace Bluegrass Friends, Bluegrass Comeback, Rusty Strings, Maňana Bluegrass Band, Lusatian Grass, Bluegrass Cwvkot, Blackjack, Country Cocktail a jako zvláštního hosta přivítali posluchači bouřlivým potleskem legendární hradeckou Lokálku.

„Miluju Kopidlnu z toho důvodu, že je tomu patnáct let, kdy jsem tady poprvé uslyšela americký bluegrass. V roce 2001 jsem jako barmanka na festivalu nalévala účastníkům u stánku a už mi to zůstalo. Spřátelila jsem se s lidmi od bluegrassu a teď s nimi i hraju,“ svěřila se Julie Sedláčková, zpěvačka, kytaristka a houslistka skupiny Rusty Strings z Benešova u Prahy.

Bluegrass fest v Kopidlně uspořádalo město poprvé před dvěma lety za podpory muzikantských kolegů Honzy Macáka z místní skupiny Větráci.

„Myslím, že je dobře, že se město k tradici a jménu Honzy Macáka přihlásilo. Banjo jamboree se od roku 2002 odehrává v Čáslavi, je to nejstarší bluegrassový festival v Evropě a asi třetí nejstarší na světě,“ připomněl historii místního bluegrassu Pavel Brandejs, moderátor a také kapelník vystupující formace BG Cwvkot. (kl)

Pořadatelé Bluegrass festivalu Kopidlna 2016, memoriálu Honzy Macáka, děkují sponzorům: Královéhradecký kraj, Seco GROUP, a. s., Aleš Janča.

V říjnu proběhnou volby do kraje a senátu

Letos v říjnu opět půjdeme volit. Tentokrát svou účastí na hlasování ovlivníme složení Zastupitelstva Královéhradeckého kraje a Senátu Parlamentu ČR.

Volby se budou konat 7. a 8. října 2016, druhé kolo voleb do Senátu o týden později, tj. 14. a 15. října 2016.

KRAJE

Kraje jsou vyššími územními samosprávnými celky; v současné podobě vznikly v roce 2000. Území ČR je rozděleno do 14 krajů: Hlavní město Praha, Jihočeský, Jihomoravský, Karlovarský, Královéhradecký, Liberecký, Moravskoslezský, Olomoucký, Pardubický, Plzeňský, Středočeský, Ústecký, Vysočina, Zlínský.

Do zastupitelstva kraje může být zvolen občan ČR s trvalým pobytem na území kraje (překážkou je výkon trestu odnětí svobody a omezení svéprávnosti). Funkce člen zastupitelstva kraje je neslučitelná s některými funkcemi ve veřejné správě (ve státní správě i v obecní a krajské samosprávě) i jinde; krajský zastupitel však může být zároveň např. zastupitelem obce, poslancem nebo senátorem.

Funkční období je čtyřleté. Stejně jako obce, i kraje vykonávají samostatnou působnost a přenesenou působnost. Do samostatné působnosti kraje patří záležitosti, které jsou v zájmu kraje a občanů kraje, pokud nejde o přenesenou působnost kraje. V samostatné působnosti je např. zřizování právnických osob a organizač-

ních složek, vydávání obecně závazných vyhlášek kraje, schvalování rozpočtu kraje a hospodaření kraje, nabytí a převod nemovitých věcí, spolupráce s jinými kraji, koordinace rozvoje územního obvodu, poskytování dotací a darů obcím i jiným subjektům (v současné době jsou aktuální např. „kotlíkové dotace“). Přenesenou působnost krajský úřad vykonává v rozsahu svěřeném mu zákony a je odvolacím a metodickým orgánem pro obce při výkonu přenesené působnosti.

Jaký byl zájem o účast v krajských volbách v minulosti, ukazuje tabulka číslo 1.

SENÁT

Parlament České republiky má dvě komory – Poslaneckou sněmovnu a Senát.

Území České republiky je rozděleno na 81 senátních obvodů a v každém je volen jeden senátor. Volby probíhají podle zásad většinového systému a jsou dvoukolové (pokud by v 1. kole získal jeden z kandidátů nadpoloviční většinu platných hlasů, je zvolen; jinak se koná druhé kolo voleb, do něhož postupují dva nejúspěšnější kandidáti). Volební období je šestileté a každé dva roky se volí třetina senátorů. V našem senátním obvodu, který je tvořen územím okresu Jičín a částí území okresu Nymburk, se volby konaly v letech 1996, 1998, 2004 a 2010, vždy společně s volbami komunálními nebo krajskými.

Do Senátu může být zvolen občan ČR, který má právo volit a dosáhl věku 40 let.

Kandidáti mohou být navrženi politickou stranou nebo hnutím nebo mohou kandidovat jako nezávislí. Funkce senátora je neslučitelná s funkcí prezidenta, poslance nebo soudce. Senátoři ale mohou být zároveň ministři, hejtmani nebo starosty.

Hlavním posláním Senátu je činnost zákonodárná. Senát projednává návrhy zákonů (kromě státního rozpočtu) postoupené Poslaneckou sněmovnou, které může schválit, zamítnout či vrátit Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy. Ústavní a volební zákony nelze přijmout bez výslovného souhlasu Senátu. Senát má zákonodárnou iniciativu, tzn. že může navrhnout zákony. V případě rozpuštění Poslanecké sněmovny přísluší Senátu přijímat zákonná opatření ve věcech, které nesnesou odkladu a vyžadovaly by jinak přijetí zákona; na první schůzi nově ustavené Poslanecké sněmovny pak musejí být přijatá zákonná opatření Senátu schválena poslanci, jinak pozbývají další platnosti.

Jaká byla účast voličů při volbách do Senátu, je uvedeno v tabulce číslo 2.

Způsoby hlasování

Protože se budou konat dvoje volby ve stejnou dobu a na stejném místě, budou nám před volbami doručeny dvě sady hlasovacích lístků.

Doma v klidu se můžeme rozhodnout, komu dáme svůj hlas. Kdo nemá svého favorita nebo dění v politice moc nesleduje, může si pomocí volebních kalkulaček na internetu zjistit, která politická strana uvádí jako své priority oblasti jemu blízké. Vždy je dobré vzpomenout, co která strana slíbila před volbami a jak se chovala po volbách, a vůbec užít „selský rozum“ a předvolební sliby a reklamy brát s rezervou.

Hlasovací lístky pro druhé kolo voleb do Senátu se nedoručují předem, voličům jsou vydávány ve volební místnosti.

Lenka Kropáčková

Tabulka č. 1

území/rok	2000	2004	2008	2012
Česká republika	33,64 %	29,62 %	40,30 %	36,89 %
Královéhradecký kraj	34,74 %	32,56 %	41,72 %	38,43 %
Okres Jičín	30,24 %	30,58 %	40,31 %	38,50 %
Kopidlno	23,57 %	20,68 %	32,35 %	28,96 %

Tabulka č. 2

území / rok a kolo	1996		1998		2004		2010	
	1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo
ČR	35,03 %	30,63 %	42,37 %	20,36 %	28,97 %	18,41 %	44,59 %	24,64 %
Jičín (s. o.)	37,23 %	33,98 %	47,61 %	20,51 %	28,26 %	19,22 %	47,14 %	25,15 %
Kopidlno	33,83 %	31,57 %	42,69 %	16,61 %	20,62 %	12,50 %	39,95 %	33,12 %

s. o. = senátní obvod
(z www.volby.cz)

Sportovce v hale přivítá nově nalakovaná palubovka

Prázdniny skončily a v prostorách sportovní haly se opět rozezní hláhol školních dětí a sportovců, kteří v teplých měsících dávají přednost sportování pod širým nebem. Sportovní hala však nezahálela a na návrat všech milovníků různých sportů se důkladně připravila. Během prázdnin se prováděl generální úklid všech prostor a údržby, které v sezóně není možné provádět, aniž by se hala uzavřela. Školáky a sportovce tak čeká nově nalakovaná palubovka, která je tedy jak nová. Věříme, že se k ní budou všichni uživatelé haly chovat šetrně a veškeré nářadí budou nosit, a ne po novém laku tláčit. I sportovní obuv se bude přísně kontrolovat, aby se vyloučilo, že by sportovci do haly nosili sportovní obuv, kterou během léta používali venku. Doufáme, že palubovka vydrží opět nejméně 5 let užívání bez jakéhokoliv dalšího opravného zásahu.

Správce sportovní haly upozorňuje vedoucí jednotlivých oddílů, aby si nezapomněli včas provést rezervace svých aktivit, pokud mají zájem o zachování svých oblíbených termínů. Z pravidelných aktivit pro veřejnost je zatím obsazen malý sál, a to v pondělí od 17 hodin cvičením žen kategorie 60+ a od 18.15 jógou. Ve středu je sál rezervován od 17.15 pro cvičení žen kategorie 40+. V neděli pak je rezervace sálu od 18 hodin pro power-jógu. Školákům je velká hala rezervována každý čtvrtek od 15 hodin a žáci si zde mohou zahrát florbal nebo kopanou. Volné termíny je možné najít na webových stránkách haly www.hala-kopidlno.cz a následovně zarezervovat u správce haly e-mailem: spravcehaly@kopidlno.cz nebo telefonem: 725 316 518.

Jitka Kymličková, správce haly

Rybníky na Kamensku oživily skříňky s cyklomapou

V areálu rybníků na Kamensku byly umístěny vývěsní skříňky, které slouží jako naučné, je v nich cyklomapa a zajímavosti z okolí, dále ryby našich vod, vodní a pobřežní rostliny a živočichové pod vodou a kolem vod. Je zde umístěna lavička. Prostor bude doplněn o sezení s přístřeškem, odpadkovými koši,

stojanem na kola. Prostor je dovybavován za přispění města Kopidlno, ČRS, z. s., MO Kopidlno a dalších firem, které dodávají materiál na tento prostor, který má sloužit široké veřejnosti.

Zdeněk Novotný, ČRS, MO Kopidlno

Babičkování

Když se řeklo babička, ještě před pár lety jsem si, patrně ovlivněna Boženou Němcovou, představila důstojnou starší osobu, pokud možno oblečenou v šatové zástěře, která obklopena vnoučaty zavařuje kompoty, nakládá okurky, plete v křesle pulovry, krmí králíky a v neděli odpoledne chodí do cukrárny na sněmy s ostatními babičkami.

Pak ze mne před rokem nejmladší dcera a před pár týdnů druhá udělaly babičku. Šatovou zástěru jsem nosit nezačala, kompoty a okurky zavařuji ve stejné míře jako kdykoli předtím, pletení mě baví nezačalo a do cukrárny i nadále chodím nanejvýš pro zmrzlinu nebo pro zákusky, když zrovna nemám čas na pečení. Také se mi nezdá, že bych byla důstojnější nebo usedlejší. Co mě ale postihlo, je typická babičkovská „poprděnost“. Moji dva vnoučci jsou totiž od narození ta nejkrásnější, nejšikovnější a vůbec nejúžasnější miminka, jaká se kdy narodila, a já jsem kdykoli připravena chlubit se nejnovějšími fotkami a pokroky, které ti skvělí chlapečci udělali. No řekněte, které roční dítě dokáže naložit tatru dřevěnými kostičkami a odvézt ji přes celou zahradu k vykládce a které jiné pětidenní miminko se směje od ucha k uchu...

Naštěstí jsem ale zjistila, že v tom nejedu sama, že jsem se jen zařadila k zástupu ostatních babiček, které mají také ta nejnádhernější a nejnadanější vnoučata na světě..., dokonce jsem zjistila, že většina dědečků je postižena podobně.

Jen mě mrzí, že na rozdíl od zmiňované babičky Boženy Němcové nemůžu být se svými vnoučky tak často, jak bych chtěla, a v době, kdy půjdu do důchodu – pokud se ho vůbec dočkám –, už budou mít oba chlapečci pravděpodobně za sebou taneční a na krku pubertu. Nejsem si totiž tak docela jistá, jestli zrovna budou stát o babičkovskou péči, učení dětských říkadel a chování na klíně...

Vypadá to, že pokud si budu chtít užít babičkování se vším všudy, asi mi nezbude nic jiného než si počkat na pravnoučata nebo doufat, že mě některé z dětí obdaří nějakým pozdějším vnoučátkem...

Jarmila Nováková

Košská opera na jubilejním táboře TJ Sokol Kopidlno v Ledcích

Když se řekne Košská opera, tak těm známějším se okamžitě vybaví Limonádový Joe a stejnojmenný nesmrtelný film, který nás proslavil po celém světě. Tak na toto téma byla pro děti na letošním táboře TJ Sokol Kopidlno v Ledcích připravena táborová hra. Možná to bylo i trochu symbolické – tento slavný motiv a zároveň uplynulo též 70 let od pořádání prvního sokolského tábora v Ledcích. Říká se, že tradice zavazuje, a asi to tak opravdu v tomto případě je. Příprave táboru, a hlavně táborové hry věnovala parta vedoucích dlouho před začátkem tábora velkou pozornost. Vyráběly se rekvizity, masky, studovaly dialogy a připravoval hudební doprovod pro scény.

Ale nebudeme předbíhat. Již od ledna, kdy jsme na různých táborových serverech uveřejnili odkaz na náš tábor, se začaly rychle valit přihlášky. Náš tábor s cenou 3000 Kč za 14 dní patří k těm nejlevnějším a také již počátkem května bylo plno a na řadu zájemců se letos skutečně nedostalo. Takže letos jelo do tábora 98 dětí. Je to opravdu maximum, co tábor může pojmout. O děti se staralo 11 vedoucích a 7 dalších členů personálu. Vesměs šlo o již stabilní partu lidí, ale i letos jsme museli nově řešit obsazení 1 vedoucí a zdravotnice. Již od května skoro každý víkend probíhala v táboře přípravná brigáda. Hlavním letošním úkolem bylo vybudovat nové molo do rybníka, neboť to staré již neodvratně dosloužilo. Dost práce též daly terénní úpravy a vyčištění tábora i okolí po lesní těžbě, opravy WC, nátěry chat, stanů a řada dalších drobných prací. Vše se podařilo včas dokončit, a tak prvních 14 dnů v červenci mohl začít dlouho očekávaný tábor.

Hned od počátku tábora byl program opravdu nabitý. Nejprve byly děti rozděleny dle věku do táborových družin, a tak jsme tu měli v kategorii starších Medvědy, Bobry, Žaby, Vlastovky a Veverky a v kategorii mladších Bizony, Vlky, Berušky a Lišky. Po seznámení s blízkým i vzdálenějším okolím tábora a po zvelebení prostoru nějakou tou táborovou výzdobou tu byla neděle a s ní vystoupení a autogramiáda vycházející hvězdičky na českém pěveckém nebi Evy Matějovské. Byli jsme fakt překvapeni, jak tato křehká dívka ve svých 16 letech dokázala svou bezprostředností rozpohybovat celý tábor. Eva není již žádný začátečník, stačila již nazpívat několik videoklipů, několikrát se objevila v televizi, k pohádce Řachanda nazpívala úvodní písničku, a tak při autogramiádě byla fronta žadatelů o fotku a podpis skoro nekonečná. Hned večer byl ještě seznamovací táborový oheň a z improvizovaného programu bylo jasné, že na táboře máme i pár hereckých talentů. A pak to šlo už jak

Vedoucí a personál tábora.

na drátkách. Sportovní olympiáda, střelecká olympiáda, soutěž o nejlepšího táborníka, kolektivní sportovní či branné hry, výlet do Ledců, a hlavně řada nových soutěží v táborové hře družin Limonádový Joe. Zde se ukázaly herecké talenty zase mezi vedoucími. Při hraných scénkách z filmu, které vždy uváděly nové úkoly, se v roli Limonádového Joea představil Věna Slavík mladší, Winifred představovala Markéta Janatová, Horáce Badmana alias Hoga Foga ztvárnil nenapodobitelným způsobem Míra Kopecký-Badáček, Dougem Badmanem se stal Pavel Šafler, Tornádo Lou byla Janička Miksánková, otce Winifred pana Goodmana si zahrál Vašek Slavík starší. Padoucha Grimpa, požirače houslí a sklenic, ztvárnil Tomáš Zachoval. Že se hra velmi povedla a děti se při ní naučily řadu nových věcí, za to vdčíme programovému vedoucímu Mírovi Kopeckému, který organizoval nejen táborovou hru, ale celý vlastní program tábora. Počasí nám docela přálo, a tak koupání v blízkém rybníce bylo docela časté. V programu tábora nechyběla též soutěž masek ani discoteka. Též k táboru

neodmyslitelně patří noční stezky odvahy, kterých bylo podle věku táborníků hned několik.

Někdy se na táboře objeví jedinci, kteří se jen těžko zvládají. Letos jsme však měli štěstí na poměrně hodné děti, a tak jsme nemuseli řešit žádné prohřešky proti táborovému řádu. Již tradičně nás také přijeli zkontrolovat pracovníci krajské hygienické stanice a jejich slova o tom, že příští rok by s sebou chtěli vzt televizí a ukázat náš tábor jako vzorový, o něčem svědčí.

Čas na táboře rychle ubíhal, a tak najednou byl před námi poslední den a s ním velké vyhlášení vítězů táborových soutěží a udílení odměn. To nám zabralo skoro celé odpoledne, protože letos bylo odměn a diplomů skutečně hodně. Každý táborník si navíc odvezl domů jubilejní táborové tričko a nějakou sladkost. No a večer jak jinak než závěrečný táborový oheň a každá družina se

pokračování ze strany 6

svým připraveným programem. Pak už jen sobota ráno, balení zavazadel a úklid tábora, závěrečný pokřik a odchod k autobusu. Trochu těch slziček těsně před odjezdem bylo také, ale to už patří k loučení, a tak věříme, že se příští rok s většinou dětí uvidíme znovu.

Ukončením tábora však sezona v Leducích nekončí. Druhých 14 dnů v červenci byl tábor zapůjčen přátelům z Klubu dětí Dobrovice pro jejich tábor a potom už v srpnu i září probíhá rodinná rekreace členů i nečlenů TJ Sokol. Prakticky až do konce října je prostor tábora stále využíván. Letos však je tu jeden důležitý víkend a to je hned první víkend v září, kdy v táboře proběhne setkání současných a bývalých dlouholetých táborníků u příležitosti 70. výročí od založení tábora. Tak se moc těšíme, s kým se po letech zase uvidíme, zaspoutujeme a poveseleme.

Poděkování za zdárný průběh tábora patří všem, kteří tábor letos zajišťovali. Kromě těch výše jmenovaných to byli ještě v kuchyni Stáňa Bernardová se svým týmem Blankou Zezulkovou, Helenou Smolíkovou, která se vystřídala s Martinou Janstovou a Bohoušem Růžičkou. Ve funkci zdravotnice se vystřídala Lucka Filipová a Mirka Rozsypalová, ve funkcích vedoucích družstev byli ještě Martin Špaček, Tadeáš Klobouček, Stáňa Kosinová, Eliška Konopáčová, Veronika Vacková a hlavním vedoucím tábora byl Milan Šafler. Poděkování též patří městu Kopidlnu, za finanční podporu v rámci grantového programu, a firmě Akční domácnost.cz za sponzorské dary.

*Milan Šafler,
hlavní vedoucí tábora – srpen 2016*

Martin Knittl, nejlepší chlapec ve sportovní i střelecké olympiádě.

Nikola Mičková, nejlepší dívka ve sportovní i střelecké olympiádě.

Účastníci první scénky táborové hry Limonádový Joe.

Vlajky táborových družin.

Tornádo Lou, Dough Badman, Winifred a hlavní postava táborové hry Limonádový Joe.

Autogramiáda Evy Matějovské.

Zásahy kopidlenských hasičů

06. / 18. 3. 2016 / Cholenice / K dopravní nehodě osobního automobilu značky Ford byla naše jednotka povolána v dopoledních hodinách (ohlášeno 10:05) za obec Cholenice, směrem na Vršce. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla u nehody zjištěna pouze jedna osoba, která byla naštěstí bez zranění a v době příjezdu naší jednotky již byla mimo vozidlo a mimo nebezpečí. Jednotka kopidlenských hasičů provedla protipožární zabezpečení a zajištění unikajících látek. Po zadokumentování nehody Policií ČR asistovala jednotka při naložení na odtahovou službu. Poté se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno, HZS Jičín.

07. / 14. 4. 2016 / Jičíněves / K tragické dopravní nehodě, konkrétně střetu osobního automobilu s chodcem, byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno 5:04) do obce Jičíněves. Po příjezdu na místo již u události zasahoval přivolaný lékař ve spolupráci s HZS Jičín. Naše jednotka asistovala při provádění kardiopulmonální resuscitaci a zároveň řídila dopravu. Těžce zraněnou chodkyni se, bohužel, kvůli mnohačetným poraněním, nepodařilo oživit. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR bylo provedeno uklizení vozovky a jednotka se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly ZZS Jičín, HZS Jičín, JSDH Kopidlno a Policie ČR.

08. / 19. 4. 2016 / Drahoraz / Na pomoc k otevření bytu byla naše jednotka povolána v odpoledních hodinách (ohlášeno ve 14:24) do obce Drahoraz. V době našeho příjezdu již byla na místě Policie ČR, které se do obydli podařilo vniknout. Po příjezdu ZZS Jičín byla majitelka stavení předána do péče lékařů, naše jednotka provedla odchyt psa, volně pobíhajícího po bytě. Po zamčení bytu a odvozu pacientky do nemocnice se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno, ZZS Jičín a HZS Jičín.

18. 3. 2016 / Cholenice / Dopravní nehoda

24. 4. 2016 / Kopidlno / Požár kotelný

09. / 24. 4. 2016 / Kopidlno / K požáru byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno 11:17) do ulice Husova v Kopidlně. Po příjezdu na místo události již probíhalo hašení obyvateli domu. Provedeným průzkumem byl zjištěn požár kotelný. Nasazením vysokotlakého proudu jednotka provedla lokalizaci a následnou likvidaci požáru. Pro odvětrání zasažených prostor byl nasazen přetlakový ventilátor. Po předání místa požáru majiteli domu se jednotky vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, Policie ČR, HZS Jičín a JSDH Libáň. Při požáru nebyl nikdo zraněn.

10. / 19. 5. 2016 / Kopidlno / Na likvidaci obtížného hmyzu byla naše jednotka povolána do ulice Tomáše Svobody, budovy základní školy, kolem poledne (ohlášeno v 11:32). Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno rojení hmyzu ve výšce cca 6 m. Pomocí odsavače, chemických prostředků a montážní pěny byl roj zlikvidován. Poté se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovala pouze JSDH Kopidlno.

11. / 24. 5. 2016 / Psinice / K požáru vykotlaného stromu byla naše jednotka povolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 14:52) do obce Psinice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn požár v dutině stromu. Nasazením jednoho vysokotlakého proudu byl oheň částečně uhašen, ale jelikož poškozený strom hrozil pádem, bylo rozhodnuto o jeho pokácení. Ve spolupráci s JSDH Libáň a za pomoci těžké zemědělské techniky byl strom pokácen a následně dohašen. U jednotky zasahovaly JSDH Kopidlno, JSDH Libáň a Policie ČR.

12. / 25. 5. 2016 / Cholenice / K dopravní nehodě autobusu, osobního automobilu a cyklisty byla naše jednotka přivolána v od-

poledních hodinách (ohlášeno ve 13:42) za obec Cholenice, směrem na Vršce. Při příjezdu na místo události již u nehody asistovala Policie ČR. Naše jednotka provedla průzkum, kterým bylo zjištěno lehké zranění dvou lidí, spolujezdce z osobního automobilu a cyklisty. Zraněným osobám byla naší jednotkou poskytnuta předlékařská pomoc. Zároveň probíhalo protipožární zabezpečení vozidel a zasypání uniklých látek sorbentem. Po příjezdu Zdravotní záchranné služby byly zraněné osoby předány do péče lékařů a následně sanitním vozem transportovány do nemocnice v Jičíně. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR pomohla naše jednotka naložit poškozené vozidlo na odtahovou službu a po úklidu vozovky se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno, HZS Jičín, ZZS Jičín.

13. / 5. 6. 2016 / Vršce / K likvidaci obtížného hmyzu byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno ve 14:40) do obce Vršce. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno hnízdo ve výšce cca 8 m. Za pomoci odsavače a chemických prostředků byl roj zlikvidován. Poté se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovala pouze JSDH Kopidlno.

14. / 15. 6. 2016 / Chyjice / K nahlášenému požáru zemědělského střediska byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno v 8:45) do obce Chyjice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn požár ve spojovacím koridoru dvou stavení. K hašení byly nasazeny tři proudy typu „C“ a do vody bylo přiměšováno smáčedlo pro zvýšení hasební účinnosti. Zároveň s hašením probíhalo i odebírání hořlavé látky (slámy) za pomoci těžké techniky.

pokračování ze strany 8

Pro zajištění dostatku vody muselo být v blízkosti areálu zřízeno čerpací stanoviště, které zajistila naše jednotka druhým vozidlem. Po dohašení bylo požářiště předáno zpět majiteli a jednotky se vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly HZS PS Jičín, JSDH Kopidlno, JSDH Libáň a Policie ČR.

15. / 12. 7. 2016 / Mlýnec / K dopravní nehodě, konkrétně srážce dvou motocyklů, byla naše jednotka povolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 14:48) do obce Mlýnec. Při příjezdu naší jednotky na místo již u události zasahovaly ZZS Jičín a LZS Hradec Králové. Naše jednotka provedla protipožární zabezpečení a zároveň asistovala při naložení lehce zraněného pacienta do sanitního vozu a středně těžce zraněné osoby, z druhého motocyklu, do helikoptéry. Obě osoby byly následně transportovány do Fakultní nemocnice v Hradci Králové na pozorování. Po zadokumentování místa události Policií ČR došlo k uklizení vozovky. Následně se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly ZZS Jičín, LZS KHK, JSDH Kopidlno, HZS Jičín a Policie ČR.

16. / 24. 7. 2016 / Vršce / Na záchranu z výšky byla naše jednotka povolána těsně po poledni (ohlášeno 12:34). Konkrétně se jednalo o kočku na stromě, která tam, dle ohlašovatele, byla již třetí den. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna kočka ve výšce cca 20m. Vzhledem ke špatné dostupnosti pro přístup výškové techniky byla povolána lezecká skupina z HZS Jičín. Její člen pomocí lan vyšplhal za zvířetem a následně jej sundal. Poté se jednotky vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno a HZS Jičín.

17. / 27. 7. 2016 / Kopidlno / Po silné průtrži mračen byla naše jednotka povolána v podvečerních hodinách (oznámeno 17:43) do ulice Jičínská, na odčerpání vody ze sklepa rodinného domu. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna ucpaná kanalizace. Jednotka provedla odčerpání vody ze sklepa (cca 50cm vody). Následně byla přivolána vodohospodářská společnost na zprůchodnění kanalizace. Poté se jednotka vrátila zpět na základnu. U události zasahovala pouze JSDH Kopidlno.

18. / 3. 8. 2016 / Únětice / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka přivolána ve večerních hodinách (ohlášeno 21:09) mezi obce Únětice a Bílsko. Po pří-

jezdu na místo události a provedeném průzkumu byly zjištěny tři zraněné osoby. Dvě osoby měly středně těžká zranění a jedna osoba byla zraněna lehce. V době příjezdu složek IZS se již osoby nacházely mimo vrak vozu. Jednotka Kopidlno provedla předlékařskou pomoc a protipožární zabezpečení vozidla. Po příjezdu ZZS Jičín byli pacienti předáni do péče lékařů. Následně hasiči zasykali uniklé provozní kapaliny sorbentem a nasvětili místo události pro Policii ČR. Zároveň probíhalo kyvadlové řízení dopravy. Po zadokumentování místa události Policií ČR a odtahování vozu se jednotky vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, ZZS Jičín, HZS Jičín a Policie ČR.

19. / 4. 8. 2016 / Libáň / K požáru kamionu došlo odpoledne (ohlášeno 13:36) ve městě Libáň. Vlivem prasklé pneumatiky došlo k zahoření v zadní části nákladního automobilu.

5. 9. 2016 / Kopidlno / K dopravní nehoda

V době příjezdu naší jednotky na místo události již byl požár zlikvidován, pomocí nasazení jednoho vysokotlakého proudy, místní jednotkou – JSDH Libáň. Naše jednotka nemusela zasahovat. Po uhašení se všechny jednotky vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Libáň, JSDH Kopidlno a HZS Jičín.

20. / 19. 8. 2016 / Ledkov / Ke střetu nákladního automobilu a drezíny byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno 9:50) do obce Ledkov. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu nebyla zjištěna žádná zraněná osoba. Naše jednotka provedla protipožární zabezpečení a řídila dopravu. Po zadokumentování nehody Policií ČR a drážní inspekcí asistovala u provizorního zprovoznění návěsu, aby bylo možné s kamionem odjet. Při otáčení vozu však došlo k poškození elektrické přípojky, následkem čehož musela být na místo opět přivolána Policie ČR a pracovníci ČEZ. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR se jednotka vrátila zpět na základnu. U události

zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS PS Jičín, Policie ČR, Hasiči SŽDC a drážní inspekce. K dodatečné kolizi byla znovu přivolána Policie ČR a pracovníci ČEZ.

21. / 28. 8. 2016 / Doubravany-Košík / K požáru balíkovače a následně i strniště došlo na poli mezi obcemi Doubravany a Košík v odpoledních hodinách (ohlášeno 17:34). Po příjezdu na místo události již na místě zasahovaly místní jednotky. Naše jednotka prováděla hašení zasažených balíků slámy. Po dohašení se jednotky vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly HZS Nymburk, JSDH Vestec, JSDH Křinec, JSDH Rožďalovice, JSDH Košík, JSDH Loučeň a JSDH Kopidlno.

22. / 3. 9. 2016 / Nouzov / K dopravní nehodě, konkrétně srážce osobního automobilu a autobusu, byla naše jednotka přivolána ráno (ohlášeno 6:57) mezi obce Nouzov a Dymokury. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byly zjištěny tři zraněné osoby. Těžce zraněná osoba byla v době našeho příjezdu v péči zdravotnické záchranné služby. Naše jednotka prováděla asistenci lékařům, poskytla předlékařskou pomoc dalším dvěma lehce zraněným osobám a provedla protipožární zabezpečení místa nehody. Po přistání letecké záchranné služby musela být vytvořena provizorní cesta k helikoptéře, kvůli bezpečnému transportu pacienta. Po předání pacienta letecké záchranné službě se, na žádost HZS, vrátila naše jednotka zpět na základnu. U události zasahovaly ZZS Středočeského kraje, JSDH Kopidlno, Policie ČR, HZS Poděbrady, HZS Nymburk, LZS Středočeského kraje.

23. / 5. 9. 2016 / Kopidlno / K dopravní nehodě nákladního automobilu a obytného vozu byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno 7:04) do Kopidlna na náměstí Hilmarovo, směrem na Poděbrady. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna jedna zaklíněná, avšak nezraněná osoba v obytném voze. Tato osoba byla naší jednotkou vyproštěna bez použití hydraulických vyprošťovacích nástrojů. Druhý řidič byl bez zranění. Paralelně s vyprošťovacími pracemi probíhalo protipožární zabezpečení místa nehody. Po vyproštění byl pacient předán zdravotní záchranné službě, která ho převezla do jičínské nemocnice na pozorování. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR byla vozidla odtahována mimo komunikaci a byl proveden úklid. Následně se jednotky vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS Jičín, Policie ČR a ZZS Jičín.

(z evidence zásahů JSDH Kopidlno)

Hasiči v akci: postup při vyhlášení poplachu

V dnešním článku se blíže seznámíme s činností kopidlenských hasičů při vyhlášeném poplachu, s jejich povinnostmi a základním průběhem zásahu.

Zásah pro každého hasiče začíná tzv. vyhlášením poplachu. V dnešní době se nejedná pouze o tradiční houkání sirény, ale i o textovou zprávu, kterou obdrží každý hasič z jednotky na svůj mobilní telefon. V této zprávě se ve stručnosti může dočíst, kde a o jakou událost se jedná, zda jde o požár, dopravní nehodu, či technický výjezd. Dále také stručný popis situace. U dopravní nehody např. kolik je na místě havarovaných vozidel, zraněných účastníků nebo zda se jedná pouze o únik provozních kapalin. Při požáru jde především o informaci, co hoří a v jakém rozsahu, popř. zda hrozí nějaká další rizika – plyn, hořlavé kapaliny, zvířata v blízkosti požáru.

Co možná širší veřejnost zatím neví, je skutečnost, že jednotka může mít vyhlášený poplach, aniž by houkala siréna. Technické výjezdy, např. odstranění bodavého hmyzu, spadlý strom či úhyn ryb v řece, jsou svolávány pouze pomocí textové zprávy.

Po vyhlášení poplachu se hasiči musí co nejdříve dostat na základnu, aby mohli do pěti minut (povinnost pro jednotku zařazení JPO/II) od ohlášení vyjet k události. Tento fakt však hasiče nezavazuje povinnosti počínat si cestou na základnu maximálně obezřetně. Žádné porušování dopravních předpisů není přípustné. Pokud by došlo cestou na stanici k nějaké škodě na zdraví či majetku, nese si každý jednotlivec zodpovědnost sám za sebe, bez ohledu na to, že spěchal pomoci druhým. Obecně se proto hasiči musí řídit pravidlem „když jedeš zachraňovat, počínej si tak, abys nemusel být sám zachraňován“.

Po příjezdu na základnu se členové jednotky přestrojí do zásahové výstroje (popř. si ji vezmou do vozidla a obléknou se cestou k události), kterou tvoří zásahové boty, kalhoty, kabát, rukavice a helma. Bez tohoto vybavení dnes již žádný hasič nesmí u zá-

Výstroj, kterou musí mít hasiči u zásahu – zásahový oblek, přilbu, rukavice a obuv. V případě potřeby i vzduchový dýchací přístroj.

hu být. Následně si každý vezme radiostanici a odjíždí se k události. Vzhledem k tomu, že finanční ani stavební situace nedovolí sboru pořídit elektrická garážová vrata, platí mezi kopidlenskými hasiči dohoda, že kdo je první ustrojený, zavírá vrata a zamyká zbrojnici, protože ruce nenechavců už dokážou okrást i dobrovolné hasiče...

Cestou k zásahu se velitel družstva musí pomocí vozidlové radiostanice zahlásit na Krajské operační a informační středisko (KOPIS), sídlící v Hradci Králové, které mu následně sdělí více informací o místě či povaze události (pokud je má operační důstojník k dispozici). V dnešní době digitálních technologií může k tomuto účelu sloužit i tablet, kterým je zásahové vozidlo osazeno. V něm mají hasiči možnost použít navigaci, která je dovede přímo na místo zásahu, mohou pomocí něho komunikovat s operačním střediskem a díky GPS zase operační důstojník vidí, kde se vozidlo v danou chvíli nachází, a podle toho může lépe řídit zásahové práce.

Ve snaze co nejefektivněji využít čas strávený na cestě k zásahu dochází ve vozidle také k předběžnému rozdělení postů, aby každý hasič věděl, co má za úkol, a na místě nedocházelo ke zbytečným zmatkům. Posty vždy rozdává velitel v závislosti na zkušenostech jednotlivých hasičů. Zde je rozdíl, oproti profesionálním hasičům, protože pro-

Co znamená, když...

...byl požár lokalizován: Lokalizace požáru znamená zastavení šíření do jeho okolních prostor. Jedná se o první fázi hašení, kdy se hasiči snaží zabránit šíření požáru tam, kde doposud nenapáchal žádné škody. Většinou je hlavním úkolem první jednotky u požáru ochraňovat okolí, nikoliv hasit ohněm zasažené místo, protože tam již většinou stejně není co zachraňovat. O lokalizaci požáru hovoříme tehdy, když se požár přestal šířit a jednotky požární ochrany mají dostatek sil a prostředků k zabránění

jeho opětovnému šíření.

...byl požár zlikvidován: Likvidace požáru znamená ukončení nežádoucího hoření (požáru). Laicky řečeno: „už to nehoří, ani se z toho nekouří...“. Po likvidaci požáru bývá objekt zpravidla předán majiteli. Pouze u rozsáhlých požárů je vykonáván následný několikahodinový dozor, tzv. „dohlídky“ (doba dozoru je různá dle rozsahu požáru), místní dobrovolnou jednotkou požární ochrany a teprve po této době se objekt předává majiteli.

pokračování ze strany 10

fesionálové mají určené posty již při nástupu na směnu.

Po příjezdu na místo události provádí velitel prvotní průzkum, díky němuž zjistí přesnou situaci, např. skutečný počet zaklíněných nebo zraněných osob ve vozidle při dopravní nehodě. Při požáru se zjišťuje stupeň ohrožení osob, rozsah požáru a nebezpečí jeho dalšího šíření. Na základě průzkumu velitel následně rozhodne o postupu při likvidaci události.

Některé činnosti mohou přihlížejícímu laickovi přijít jako zbytečné, člověk si ale musí uvědomit, že i hasiči se musí nějak chránit a nezasahovat bezhlavě. V první řadě se hasiči snaží poskytnout první pomoc, ale paralelně s tím probíhají i další práce, jako je například odpojení autobaterie nebo zajištění hasičího přístroje v bezprostřední vzdálenosti od vozidla. Jedná se o tzv. protipožární opatření, aby vlivem zkratu nedošlo k dodatečnému vznícení a ohrožení zúčastněných osob. Dále se také hasiči snaží pomocí klínů, lan nebo i žebříků, stabilizovat vozidlo proti

Siréna – jedna z možností, jak vyhlásit poplach jednotce.

pohybu. Stabilizace je nutná zejména v případech, kdy je nutno použít hydraulické vyprošťovací zařízení. V neposlední řadě je velmi důležité i řízení či úplné zastavení dopravy. Projíždějící vozidla totiž často ohrožují jak účastníky nehody, tak i zasahující hasiče.

U požárů je zase bezpodmínečně nutné odpojit zasaženou budovu nebo třeba i celou ulici, pokud je elektrické vedení v bezprostřední blízkosti hoření, od elektrického proudu dřív, než započne samotné hašení. Díky vodě by totiž mohla elektřina probíjet až do vozidla a zranit, nebo dokonce i usmrtit zasahující hasiče.

Po likvidaci nenadálé události se hasiči vrací zpět na základnu. Tím však jejich povinnosti zdaleka nekončí. Před návratem je nutno doplnit pohonné hmoty do automobilu a motorových zařízení, po návratu na základnu pak také všechny prostředky, které byly u zásahu použity (např. zdravotnický materiál), popř. vyměnit mokré hadice za suché a ty použité pořádně vyprat a dát sušit. V neposlední řadě je také nutná údržba zásahového obleku, rukavic, bot a vůbec všech použitých osobních ochranných prostředků.

Petr Hnát

Rozloučení s Martinem Albrechtem

Dne 10. srpna 2016 jsme se naposledy rozloučili s kolegou a kamarádem, panem Martinem Albrechtem. Podlehł těžké nemoci, se kterou bojoval více než rok.

U kopidlenkých hasičů byl přes 24 let. Ve sboru zastával po mnoho let funkci člena výboru SDH. Ve výjezdové jednotce pak působil především jako strojník, ale také jako zdravotník i hasič. Svým přístupem k práci a ochotou pomáhat druhým byl a nadále bude pro mnohé vzorem. V našich srdcích zůstane navždy.

Kolegové z SDH Kopidlno

Dovolte mi krátce se rozloučit s bývalým radním našeho města Kopidlno, který byl zároveň mým spolužákem a dlouholetým kamarádem – Martinem Albrechtem. Velice mu naposledy děkuji za jeho odvedenou práci, moji podporu a názory, které byly vždy upřímné, smysluplné a já jsem si jich vždy vážila.

Hana Masáková, starostka města

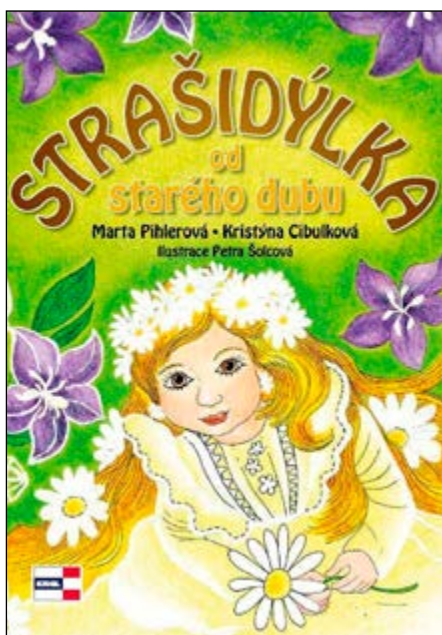
SMS se stručným popisem události, kterou obdrží každý člen jednotky při vyhlášení poplachu.

Tablet – mimo radiostanice lze s krajským operačním střediskem komunikovat prostřednictvím tabletu. K dispozici jsou mapy, stručný popis události, technika povolání k události, kontakt na oznamovatele a spousta dalších funkcí.

Protipožární zabezpečení místa nehody pomocí vysokotlakého proudu a hasičího přístroje.

Kopidlno má další spisovatelku

Na pultech knihupectví se objevila knížka pro děti od kopidlenké rodačky Marty Pihlerové (Formanové), která zemřela v roce 2009. Knižku s názvem „Strašidylka od starého dubu“ vydala její rodina jako krásnou vzpomínku vnoučatům, kterým tyto pohádky vyprávěla. Rodina tak splnila její velký sen. Knižku pro knižní vydání upravila její nejstarší vnučka Kristýna Cibulková.

Paní Pihlerová prožila celý svůj život v Kopidlně, ale nejraději trávila svůj volný čas v sokolském táboře Ledce. Není proto divu, že se pohádkové příběhy odehrávají právě tam. Krátká citace z anotace knihy:

„Pohádky se odehrávají v ledeckém lese u Dobrovic. V překrásné přírodě středočeského kraje. Kolem dokola kouzelný les obklopený rybníky. V tomto lese se odehrává 24 krásných pohádkových příběhů. Doplňené o nějaké to ponaučení. V knížce se můžete setkat s vilou Cecilkou, vodníkem Hadravou, pavoukem Masožravkou, srnečkem Nebojsou, trpaslíkem Bumbříčkem, čertíkem Čumrajdou, pejskem Kazánkem a s plno dalšími strašidylky.“ (am)

Když se řekne Kopidlno...

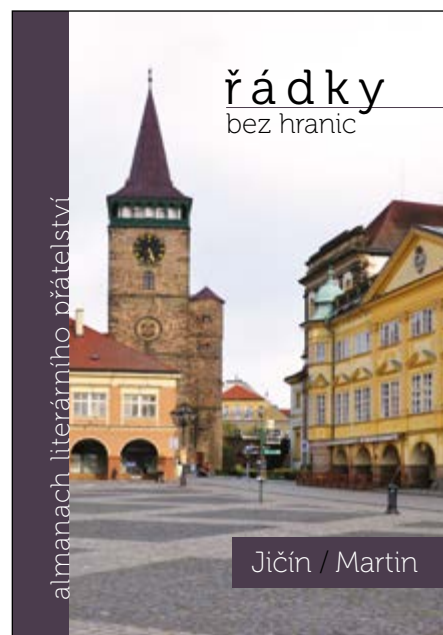
...vynoří se mi vzpomínka na počátek mé učitelské kariéry, kdy jsem ve školním roce 2001–2002 strávila deset krásných a nezapomenutelných měsíců ve vstřícném a přátelském pedagogickém sboru kopidlenké základní školy, v blízkosti šikovných a fajnových sedmáků a osmáků z Kopidlna a jeho nejbližšího okolí. I když se mi toto místo s ohledem na mé současné působení v Hradci Králové vzdálilo, vždy když o Kopidlně slyším nebo když jím projíždím, vzpomínky na dobré lidi se mi vracejí.

PhDr. Jana Vojtěšková, odborná asistentka
Univerzity Hradec Králové

Jak to viděli v Jičíně, představení nové knižní edice Jičínsko

V květnu knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně pokřtila nový svazek z edice Jičínsko s názvem „Jak to viděli v Jičíně“, střípky vzpomínek na II. světovou válku a osvobození. Křest proběhl za účasti autorů Miroslava Matouše, Stanislava Hylmara, Roberta Kvačka, Ivana Matějky a Viléma Hofmana (šestý autor Václav Rybařík se omluvil). Některým z nich už se dnes blíží deset křížků, všichni ale přesvědčili, že mají stále o čem vyprávět. I proto vznikla tato kniha. Půjčit si ji můžete v knihovně Kopidlno v půjčovní dny. (rb)

Řádky bez hranic, almanach literárního přátelství

Město Jičín vydalo u příležitosti 20. výročí partnerství mezi městy Jičín a Martin na Slovensku almanach literárního přátelství Řádky bez hranic / Riadky bez hranic. O křest publikace se postaraly delegace partnerských měst v bývalé židovské škole v Jičíně. Programem provázela ředitelka jičínské knihovny Jana Benešová. Právě při Knihovně Václava Čtvrtka se už před 26 lety sdružila skupina autorů, z nichž někteří přispěli i do tohoto almanachu. Půjčit si jej můžete opět i v knihovně Kopidlno v půjčovní dny. (rb)

Srpnové filmové představení

V pátek 5. srpna 2016 se na kopidlenském fotbalovém hřišti uskutečnilo večerní představení letního kina s filmovou pohádkou „Řachanda“. V nabídce provozovatele putovního kina nebylo příliš filmů se společnou tematikou pro malé i velké diváky. Nakonec jsme vsadili na pohádku. Zjistili jsme však, že ne každá pohádka je zárukou 100% úspěchu.

Přesto nakonec vidělo snímek 151 platících diváků. Nepřálo nám tak docela počasí a řada návštěvníků si raději přinesla zimní oblečení. Představení začalo s malým zpožděním, způsobeným poměrně tmavou úvodní pasáží filmu, která by v nedostatečné tmě nebyla řádně vidět. Během produkce došlo k několikaminutovému výpadku zvuku, ale diváci venkovních představení bývají na takové věci zvyklí. Roky zpět vzpomínám na představení letního kina v Rožďalovicích, kde za bouřky došlo k převrácení velkého traktorového valníku, na kterém bylo umístěno promítací plátno. Zdálo se, že je po promítání. Na hřiště však naběhlo asi 30 kultury chtivých diváků, valník vrátili na kola a mohlo se pokračovat.

Na závěr zbývá poděkovat fotbalovému klubu FK Kopidlno za poskytnutí hřiště a zajištění občerstvení a těšit se na podobnou akci v příštím roce s lepším výběrem filmu.

Josef Vodička

Opravená památka ve Pševsi

Jediná památka v obci Pševs je křížek z roku 1782.

Asi před deseti lety se zjistilo, že křížek je ve velmi špatném stavu. Kde ale vzít peníze na jeho opravu?

První cesta vedla k památkářům v Jičíně, ale tam se zjistilo, že žádná památka ve Pševsi zapsaná není, proto památkáři k opravě neměli žádnou povinnost.

Další cesta vedla na Městský úřad v Kopidlně. Předpokládalo se, že cena opravy nebude malá, a tak aby město mohlo žádat o dotaci na opravu, muselo vypsát oznámení o památce a vybidnout občany, aby se eventuálně majitel přihlásil na městském úřadě. Oznámení muselo být ve vývěsní skřínce půl roku. Když ani po tomto termínu se nikdo jako majitel nepřihlásil, teprve pak mohlo město žádat o dotaci.

Dodavatelem prací byl vybrán kameník pan Sklenář z Lužan, se kterým město už v minulosti spolupracovalo. V listopadu byl křížek odvezen na opravu. Mírná zima dovolila, aby již v březnu bylo pro křížek připraveno nové místo. To stávající bylo v blízkosti statného kaštanu a nebylo vhodné, protože padající listy křížku neprosplávalo. Bylo tedy určeno místo nové, o několik metrů blíže k cestě.

Třicátého března byl firmou pana Sklenáře přivezen křížek zpět. Kolem byl zhotoven dřevěný plůtek zasazený do čtyř pískovco-

vých sloupků, tak jak to bývalo v minulosti.

Na tuto nákladnou rekonstrukci město získalo dotaci z programu „Podpora obnovy a rozvoje venkova“ od Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 128.000 Kč a zbývající částku do celkové ceny opravy 183.350 Kč zaplatilo město.

Aby celá tato akce mohla být ukončena, byl křížek 8. dubna 2016 v odpoledních hodinách panem farářem Mgr. Robertem Pietrzakem z Kopidlna vysvěcen. Této malé slavnosti se účastnilo několik místních i přespolních obyvatel.

Doufám, že památka bude němým svědkem jen dobrých událostí.

Jana Čtvrtečková

Gratulace

V červnu se významného životního jubilea 95 let dožila paní Marie Bradáčová ze Pševsi. Popřát vše nejlepší jí kromě rodiny a sousedů přišla i starostka města Kopidlna Ing. Hana Masáková s Ing. Hanou Palečkovou.

Do dalších let paní Bradáčové přeje jen to nejlepší.

Jana Čtvrtečková

Svátek dětí ve Pševsi

I letos se konal třetí srpnovou sobotu. Tradičně ho připravují členové HC Žralok Pševs spolu s osadním výborem. Letos byl jiný jen v tom, že se konal na staronovém hřišti u požární zbrojnice.

Pro děti byly připraveny různé atrakce, např. chůze na chůdách, skákání v pytli, hod granátem na cíl a jiné. Za splnění dostaly děti odměnu. Zaskotačit si mohly ve skákacím hradu, ve sněhové pěně, kterou opět přivezli členové SDH z Kopidlna, zážitkem bylo svezení v kočáře taženém koněm pana Horáka z nedalekých Údrnic nebo svezení traktůrkem na sečení trávy, které připravil pan Bernard.

Na svačtinu byl dětem podán párek v rohlíku. Ostatní občerstvení bylo jako v letech minulých, ke spokojenosti přítomných.

Oslavy se zúčastnila i paní starostka Ing. Masáková.

Sváteční odpoledne bylo zakončeno ohňostrojem.

Sponzoři akce: město Kopidlna, Krůty Kořínek Nový Dvůr, soukromý zemědělec J. Slavík Drahoraz, Agro Bystřice, Autodoprava Pakan, Benko Kopidlna.

Jana Čtvrtečková

Volby do zastupitelstva kraje a Senátu PČR

Vážení spoluobčané, chtěla bych Vás touto cestou požádat o aktivní účast při volbách do zastupitelstva kraje i Senátu PČR. Kandidátem do Senátu PČR je občan našeho města, současný senátor a zároveň radní Královéhradeckého kraje Ing. Josef Táborský. Pan Táborský se rozhodl do krajského zastupitelstva ne kandidovat, proto na kandidátní listině ČSSD najdete moje jméno. Hlavním důvodem mé kandidatury je fakt, že pokud nebudeme mít v krajském zastupitelstvu zástupce, nebude rozvoj našeho města tak úspěšný, jako je dosud. Krajský zastupitel také potřebuje podporu senátu, a proto v těchto volbách podporuji kandidáta do senátu Ing. Josefa Táborského.

*Hana Masáková,
starostka města Kopidlna*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Adaptační kurz v 6. třídě stmelil kolektiv

Dne 5. 9. 2016 se uskutečnil jako každoročně adaptační kurz. Této akci se již tradičně účastní žáci 6. třídy, kteří příchodem do 6. ročníku přestupují z I. stupně základní školy a stávají se žáky druhostupňovými. Cílem den a noc trvajících aktivit je především seznámení s novým prostředím, stmelení kolektivu ke zvládnutí nového systému výuky i nových předmětů, vytvoření vzájemné důvěry s novým třídním učitelem aj. Všechny tyto okolnosti by měly rovněž odbourat obavy či ostych z nastávajících úkolů a povinností ve škole.

Povinná část adaptačního kurzu v 6. třídě začala již během dopoledního vyučování, kdy všichni zúčastnění absolvovali program vedený školní preventistkou Hanou Folprechtovou, za přítomnosti a spolupráce třídní učitelky Ilony Pluhařové. Tentokrát byly tyto aktivity důležité rovněž proto, že do třídy přišlo pět nových žáků. Ti se tak nyní mohou lépe začlenit do kolektivu svých nových spolužáků.

Další, nepovinná část adaptačního programu probíhala od 15 hodin do rána druhého dne a zúčastnilo se jí 21 dětí

z celkového počtu 25 žáků šesté třídy. Veselé aktivity probíhaly nejprve na školním hřišti, z důvodu nepříznivého počasí pak pokračoval adaptační program ve třídě. Řízené aktivity střídaly volné činnosti kolektivu, kdy se žáci individuálně stmelovali a poznávali.

Snad největším zážitkem se stalo nocování ve třídě a společná snídáně těsně před začátkem vyučování. Celou akci jsme si velmi užili, blíže jsme se poznali a odnesli jsme si řadu zážitků ze společně stráveného času. (ip)

Návštěva festivalu Jičín – město pohádky

Dne 9. 9. 2016 se žáci 6. třídy vypravili za doprovodu třídní učitelky Ilony Pluhařové a paní učitelky Magdy Hakenové na tradiční festival Jičín – město pohádky. Kroky všech účastníků vedly nejprve do Regionálního muzea a galerie v Jičíně, kde se nadšeně pustili do putování Muzeem hry. Šestáci si mohli vyzkoušet mletí mouky pomocí ručního mlýnku, pátrali po mincích a portrétech Albrechta z Valdštejna, nahlíželi do fotogra-

fického ateliéru či kuchyně první republiky. Pro ty největší milovníky hraní pak byla připravena stavebnice pro sestavení města Jičína, hmatový koutek, salon s historickými kostýmy a další aktivity, které snad ani nelze všechny vyjmenovat. Vyvrcholením hravého dopoledne se stal objev tajné komnaty na základě splnění zadaných úkolů, k jejichž zdárnému splnění byla často zapotřebí i kouzelná hůlka.

Když se všichni dostatečně nabažili herních dobrodružství, vydali se na zámecké nádvoří a do zámeckého parku. Zde bylo možné zhlédnout mnoho kulturních představení a pobavit se ve tvůrčích dílnách.

Z pohádkového Jičína jsme si odvezli vskutku kouzelné zážitky a těšíme se na další ročník.

Ilona Pluhařová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Mateřská škola zahájila rok změnami

Prázdniny utekly jako voda a je tady opět začátek nového školního roku. V našem kolektivu učitelek došlo k některým změnám, odešla do důchodu vedoucí paní učitelka Jaroslava Zápotocká a na její místo nastoupila paní učitelka Bc. Radka Černovská. V letošním školním roce bude tedy náš učitelský sbor čítat 5 učitelek. Třidu Žabiček bude mít na starosti paní učitelka Blanka Nožičková, třídu Sluníček paní učitelka Ilona Ondráčková a Bc. Radka Černovská. I nadále zůstává zachována samostatná třída Předškoláků. I když v posledních letech jsou spíše prosazovány heterogenní třídy, kde jsou dohromady starší i mladší děti, dle našeho názoru i názoru rodičů budoucích předškoláků je námi zvolená varianta vhodnější pro přípravu dětí na povinnou školní docházku. Třída Předškoláků bude pod vedením paní učitelky Nadi Menclové (Novotné) a Bc. Martiny Novákové, která na konci loňského školního roku úspěšně dokončila logopedický kurz. Tímto jsme zareagovaly na velmi častý problém, kterým je narušená komunikační schopnost u dětí, a pokusíme se dětem poskytnout v této oblasti individuální péči.

Začátek nového školního roku je vždy náročnější jak pro děti, tak pro učitelky. Nově nastupující děti si musí nejprve zvyknout na odloučení od rodičů, postupně se seznamují s kamarády, učitelkami a personálem školy a také s pravidly soužití v kolektivu. Stávajícím dětem už odloučení od rodičů většinou takový problém nečiní, ale zase je třeba jim po prázdninách plných volnosti vrátit řád všedních dnů. Adaptační proces probíhá formou hry, dramatizací příběhů a pohádek, povídáním si v „komunikativním kruhu“, společnými aktivitami ve třídě i na zahradě.

Pro děti máme i v letošním školním roce naplánováno spoustu akcí a výletů, o kterých vás budeme průběžně informovat na webových stránkách naší školy (ms.zskopidlno.cz). Zde je k dispozici také fotogalerie, kde si můžete prohlédnout fotografie z uplynulých akcí.

Přejeme všem dětem, aby pro ně nástup do mateřské školy byl co nejpříjemnější a aby se do školky těšily nejen na „hraní“, na kamarády, ale i na nás paní učitelky.

Kolektiv učitelek MŠ

Děti ze družiny si vyzkoušely na farmě i dojení koz

V závěru školního roku jsme se rozloučili netradičně na kozi farmě paní učitelky Žanety Rudolfové v Bílsku. Mohou se zde pochlubit stádem třiceti dojných koz, letos v zimě měli i pětáctýřet kůzlat. Mají veterinárně schválený prodej ze dvora a vlastní registraci na malou faremní mlékárničku. Prodávají kozi mléko, sýry a jogurty. Na farmu se se mnou a s paní učitelkou Zdeňkou Ťavodovou vydalo dvaadvacet žáků.

Vyšli jsme pěšky po obědě ze školní jídelny. Paní kuchařky nám předaly vzkaz od Soniny – nejstarší kozy ze stáda. Zvala nás na farmu a uložila nám bojové úkoly. Po jejich splnění jsme dostali v obchodě u nádraží nanuky a mapy. Děti se ujaly map a orientovaly se podle nich. Vedly nás k Benku, kde jsme na vrátnici obdrželi repelent. Pokračovali jsme přes Neživ, kolem vodárny, odtud už byly vidět domky v Bílsku. Na stromě na nás čekalo překvapení v podobě minerálků a hrnečků. Následovalo radostné přivítání se s kozami na farmě a prohlídka celého pozemku a ostatních zvířátek. Se stavením stanů nám pomohl pan Kosina, Kinčl, Häuszler a Tomáš Borůvka. Paní Rudolfová připravila na svačinu výborné lívance. Děti tu měly obrovské vyžití. Pozorovaly a vodily kozy, neustále pečovaly o kořata, hrály hry, prolézaly do domku na stromě a vše si náramně užívaly. Po vydatné večeři nás čekalo dojení koz. Paní Rudolfová nám dojení předvedla a všichni jsme si jej mohli vyzkoušet. Na to vše dohlížel jediný kozel. K večeru jsme připravili táborák, zpívali jsme a opékali klobásky. Na kytaru nás doprovodila paní učitelka Dagmar Zachovalová, která se za námi přijela podívat. O snídani se postarala maminka Marcela Pitthardová. S chutí jsme usedli a poslechli si pěknou přednášku o domácích zvířatech. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého. K lítosti všech dětí následovalo balení. Z nadojeného mléka jsme ochutnali výborné kozi sýry, které si děti odnesly i domů. Pak už se jen trochu osvěžily v bazénu, rozloučily se a vydaly se na cestu zpět. Všichni jsme byli návštěvou farmy nadšení a paní Žanetě i celé její rodině moc děkujeme.

Za školní družinu Ilona Komárková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Včeličky se představují. Učit se budou podle nového slabikáře

Prázdniny rychle uběhly a 1. září 2016 se opět ve třídách ozvalo zvonění. Poprvé zazvonilo pro 21 prvňáčků, kteří přišli za doprovodu svých rodičů a prarodičů a usedli do lavic v budově ZŠ a MŠ Kopidlno v Hilmarově ulici. Byli plni očekávání a moc se těšili. Někteří měli i školní tašku a hrdě si ji sami nesli.

Mnoho sil a úspěchů ve škole jim přišel popřát senátor Ing. Josef Táborský, starostka Kopidlna Ing. Hana Masáková a zástupkyně ředitele školy Mgr. Jana Hladíková. Na děti čekala také tři zvířátka, která je budou provázet po celý školní rok – třídní maskot včelka Terezka, krtek, se kterým budou počítat,

a housenka Agáta, která je uvede do čtení a psaní.

Tento školní rok bude odlišný při výuce českého jazyka. Škola vstoupila do projektu pilotního ověřování slabikáře „Čteme a píšeme s Agátou“ autorů Mgr. Aleny Báry Doležalové a Mgr. Miloše Novotného. Děti dostaly nové učebnice, ve kterých se pracuje nejen s původní analyticko-syntetickou metodou, ale používá se i metoda genetická. Výuka čtení je podporována od počátku psaním, a to nejprve tiskacích písmen, později i klasických vázaných. Jsou využívány myšlenkové mapy a paměťové obrázky. Možnost lépe pochopit a osvojit si učivo mají i slabší děti

díky metodě trojího startu. Od první hodiny zadává Agáta úkoly pomocí piktogramů, které si prvňáčci sami přečtou. Učivo lze propojit i s ostatními předměty. Bude to zajímavá práce, jak ji společně s dětmi zvládneme, to se během roku teprve ukáže.

Na závěr bych chtěla poděkovat Královéhradeckému kraji a Ing. Táborskému za předání sponzorského daru a městu Kopidlno za finanční příspěvek 300 Kč na zápis na nákup pracovních sešitů a výtvarných potřeb. Rodičům prvňáčků přeji hodně trpělivosti, pochopení, ale také důslednosti a Včeličkám, aby se jim ve škole líbilo a dařilo.

Mgr. Ivana Podzimková, třídní učitelka

První školní den žáků 1. třídy

1. září nastoupilo do školy v Kopidlně 21 nových žáčků – prvňáčků. Přivítala je paní učitelka Mgr. Ivana Podzimková, stejně jako jejich rodiče a hosty.

Postupně se prvňáčci paní učitelce představovali a plnili drobný úkol, za který dostali odměnu – kytičku s bonbónkem. Naučili se krátkou básničku, zatímco jejich rodiče vyplňovali různé

Prvňáčci

Stalo se již tradicí, že s prvním školním dnem vítám žáčky v první třídě s jejich třídní paní učitelkou, ředitelem, případně zástupkyní ředitele školy a radním Královéhradeckého kraje Ing. Josefem Táborským. Pro děti je to první velká životní etapa a jsem ráda, že jsme mohli být přítomni a dětem začátek ve škole zpříjemnit drobným sponzorským darem tak jako krajský úřad. Ještě jednou přeji všem dětem co nejvíce příjemných chvil ve školních lavicích.

*Hana Masáková,
starostka města Kopidlna*

papíry. A nově naučenou básničku pak děti společně rodičům přednesly.

Všichni odcházeli domů plni dojmů a spokojení, jak se první školní den vydařil.

Mirka Rozsypalová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Ohlédnutí za kroužky, které pořádala ZŠ pro své žáky

Mimoškolní aktivity pomáhají rozvíjet specifické zájmy dětí, které mohou využít v pozdějším věku třeba pro výběr studijního oboru, či dokonce povolání. Při výběru vhodného kroužku by mělo dojít ke kompromisu mezi představami dítěte a finančními možnostmi rodičů. Hlavním předpokladem, aby dítě navštěvovalo kroužek rádo, je dobrovolnost. Je důležité, aby rodiče nepřetěžovali své děti množstvím kroužků. Každý člověk, tzn. i dítě, potřebuje svůj volný čas. Ne vždy se podaří vybrat vhodný kroužek na první pokus. Pak je třeba s dítětem mluvit o důvodech, proč ho kroužek nebaví, a pokusit se společně najít jiné řešení. Dítě by nemělo měnit své zájmy každý měsíc.

Nabídka volnočasových aktivit je v naší škole široká, zahrnuje všechny věkové kategorie a je díky grantu města Kopidlna, který škola každý rok získává, pro přihlášené žáky také bezplatná. Je škoda, že se v uplynulém roce některé kroužky setkávaly s malým počtem přihlášených žáků:

Astro-psychologický kroužek

probíhal pod vedením paní Marie Zajícové v počtu pěti žáků a byl ukončen v červnu v počtu čtyř žáků. Byl zaměřen na porozumění typickým charakteristikám a rozdílností jednotlivých živlů (ohně, země, voda, vzduch) a do nich spadajícím 12 astrologickým znamením. Zároveň byla výuka rozšířena také o numerologii. Cílem bylo zlepšení mezilidských vztahů díky většímu pochopení přirozené podstaty druhých lidí i sama sebe, zvýšení přirozeného sebevědomí, rozpoznání svých zvláštních schopností i slabších stránek. Slabiny přitom nebyly prezentovány jako něco špatného, co je třeba kritizovat a odstranit, ale jako přirozená součást člověka, kterou lze přijmout a korigovat.

Komunikace a vztahy

Obsah kroužku Komunikace a vztahy vychází z osnov etické výchovy, žáci se učí pravidlům komunikace, učí se asertivitě a jiným komunikačním dovednostem, přemýšlí a hodnotí témata jako mravní hodnoty, důstojnost, empatie, prosociálnost, lež, etika a další. Je velice vhodný jak pro stydlivé či zakřiknuté žáky, kterým dělá komunikace s dalšími lidmi problém, tak pro žáky, kteří mají různé výchovné potíže. Přihlásit se však může kterýkoli „druhostupňový“ žák. Součástí kroužku je také řešení aktuálních starostí jednotlivých účastníků, žáci se svěřují a navzájem si radí a podporují se, vše probíhá v důvěrné atmosféře. Kroužek je přínosný také pro školního metodika prevence, kte-

rý kroužek vede. Komunikace a vztahy probíhaly ve školním roce 2015/2016 v komorní atmosféře šestičlenné skupiny. V kroužku se sešli tři žáci osmého a tři žáci devátého ročníku. Přes malý počet se žáci rozhodli, že chtějí pokračovat i v druhém pololetí. Vedoucí kroužku: Hana Folprechtová

Francouzština

Ve školním roce 2015/2016 jsme zahájili činnost kroužku francouzského jazyka. Do kroužku se přihlásilo 6 žáků devátého ročníku. Žáci se seznámili s úvodní lekcí vybrané učebnice, se základními frázemi – pozdravy, představování. Výuka jazyka je vždy náročná, o to více pro žáky devátého ročníku, kteří se připravují k přijímacím zkouškám na střední školy. Bylo by proto dobré, aby kroužek navštěvovalo více žáků z různých ročníků. Vedoucí kroužku: Iva Komárková

Kroužek paličkování

Do kroužku se v září přihlásilo 5 dívek, dvě děvčata vietnamské národnosti kroužek navštěvovala již vloni, tři nově přihlášené dívky byly z 6. třídy. Jejich zájem o práci v kroužku však netrval dlouho a svoje působení v kroužku ukončily již v únoru. Chyběly jim důležité krajkářské vlastnosti: trpělivost a pečlivost. Děvčata se během celého školního roku seznamovala s jednotlivými technikami paličkování krajků, vyráběla si vzorníky a drobné paličkové výrobky. Kroužek ukončil svoji činnost návštěvou výstavy paličkové krajků paní Blanky Křížkové v Lázních Bělohrad. Na škole pracuje tento kroužek 27 let, jeho návštěvnost je však rok od roku menší. Do nadcházejícího školního roku zůstala pouze jedna zájemkyně Pavlína Vu Thu Ha Hoang. Bude chodit do kroužku i nadále? Najde se někdo další, nebo kroužek ukončí svoji činnost? V době „zlaté éry“ (1989–2003) chodilo paličkovat až 25 dívek. Mnoho jsem jich musela odmítnout, protože jsem sama „nestíhala“: učit základy a rozmatávat nepovedené pokusy začínajících krajkářek, věnovat se pokročilým krajkářkám, které se pouštěly do paličkování složitějších motivů, a v neposlední řadě jsem se snažila přesvědčit nejvytrvalejší krajkářky o tom, že je důležité umět si nakreslit svoji vlastní předlohu pro paličkování. Kroužek nezanikl

Frekventantky kroužku paličkování.

ani v období, kdy jsem pracovala v ZŠ a MŠ Rožďalovice, a počet dívek, které chodily paličkovat v Kopidlně i v Rožďalovicích, nepřesáhl dvacítku. Dočká se kroužek třicítiky? Vedoucí kroužku: Mgr. Jana Hladíková

Ve školním roce 2016/2017 nabízíme žákům základní školy:**Kroužky pro 1. stupeň a ŠD**

Pekárková Ivana	Keramický kroužek
Zachovalová Dagmar	Hra na kytaru
Zachovalová Dagmar	Hra na flétnu
Komárková Ilona	Flétna
Komárková Ilona	Dramatáček
Komárková Ilona	Výtvarně-keramický
Olejarčíková Barbora	Tančící tornádo

Kroužky pro 2. stupeň

Hladíková Jana	Paličkování
Mejzlíková Pavlína	ZAV – psaní na klávesnici
Koubová Pavlína	Matematický kroužek
Hakenová Magda	Sportovní kroužek
Pluhařová Ilona	Literární kroužek
Folprechtová Hana	Komunikace a vztahy
Zachovalová Dagmar	Hra na kytaru
Zachovalová Dagmar	Hra na flétnu
Zajícová Marie	Astro-psychologie

Zprávy ze základní a mateřské školy

Tichá výročí kopidlenské základní školy

Kopidlenská základní škola prochází v tomto období zásadní rekonstrukcí budovy v ulici Tomáše Svobody a všichni zúčastnění, kteří zažíváme současné dění plné změn a omezení, vzhlížíme k budoucnosti, jež slibuje výrazné zlepšení zázemí v naší škole. A tak nás možná mnohdy ani nenapadne, že kopidlenská škola slaví v letošním roce dvě zajímavá výročí.

120. výročí postavení školní budovy v Hilmarově ulici

První, kulaté výročí se týká postavení školní budovy v Hilmarově ulici, naproti dnešnímu Kulturnímu a vzdělávacímu centru v Kopidlně.

Základní kámen této školní budovy byl položen 27. května 1896 a práce řídil stavitel Jan Marš z Jičína. Za rok došlo k zastřešení budovy a vyučování se rozběhlo od září 1897. Náklad na stavbu činil 46 000 zlatých. Vysvěcení budovy proběhlo 8. září 1897 a při této příležitosti se konala slavnost s průvodem za účasti hodnostářů a korporací. Řídícím učitelem školy byl jmenován Jan Urban.

95. výročí zahájení prvního školního vyučování ve školní budově v ulici Tomáše Svobody

Druhé, půlkulaté výročí si připomínáme v budově umístěné v ulici Tomáše Svobody, která je dnes sídlem druhého stupně kopidlenské základní školy. S její výstavbou začalo město Kopidlno těsně před první světovou válkou, přičemž v důsledku válečného konfliktu byly prostory nově vystavěné školy zabrány pro vojenské účely. Válečné události v budově si vyžádaly její poválečnou rekonstrukci, a proto začala sloužit ke školním účelům až 15. 9. 1921, tedy po sedmi letech od svého vybudování.

Ilona Pluhařová

Roční období

Filip Lambert

*Na jaře slunko bude jasné svítit,
králíci v norách přestanou bdít,
tulipány se budou krásit a
o sněhu můžeme jen snít.*

*V létě voda tryská všude,
jen ať už se ochladím,
Když plavu v bazénu,
Opravdu se nenudím.*

*Na podzim padá listí ze stromů,
děti uhánějí večer brzy domů.
Pokud je venku chmurné počasí,
nikomu u televize to nevadí.*

*V zimě všude všechno mrzne,
my jedeme na hory.
Zeptám se vás, přežijí to
Nesklizené brambory?*

Zprávy ze zahradnické školy

Aranžovali jsme květiny v Kladském pomezí

Ve čtvrtek 1. září jsme se vydali do Teplic nad Metují. Naším úkolem bylo vyzdobit osmimetrovou chodbu na regionální zahrádkářské výstavě. Naš tým Tereza Bitternerová (2. ročník, učební obor zahradník) a Jakub Svoboda (3. ročník, studijní obor zahradnictví) posílila ještě Barbora Vaníčková (3. ročník, učební obor zahradník),

úspěšná reprezentantka školy ve vazačské soutěži Soběslavská růže.

Organizátoři nám poskytli živé květy. Měli jsme spoustu nápadů, a tak není divu, že nám práce trvala hodně dlouho. Za čtyři hodiny vstupní chodba základní školy rozkvetla.

Jakub Svoboda

Kopidlensští zahradníci se v Trutnově neztratili

19.–21. srpna 2016 jsme se představili na zahrádkářské výstavě Svět květin. Letos jsme však nearanžovali sami, ale i děti a dospělí si mohli zkusit uvázat kytici. První den jsme si připravili živé květiny a pustili se do výzdoby našeho stánku. Stejně jako

v předcházejících letech jsme měli výhodné místo, takže kolem nás museli všichni návštěvníci projít. V pátek a sobotu nám přálo počasí, ale v neděli celý den přšelo.

Jakub Svoboda, 3. ročník,
studijní obor zahradnictví

Zprávy ze zahradnické školy

Pohádkový Jičín proměnil zahradníky v herce

Je sobota 10. září dvacet minut po jedenácté hodině. Na hlavní pódium na jičínském Valdštejnově náměstí přichází moderátor a těmito slovy ohlašuje naše vystoupení: „Program pokračuje představením žáků Střední školy zahradnické z Kopidlno, kteří si pro vás připravili představení Dva největší unikáty Jizerských hor. Jedná se původně o projekt kopidlenské zahradnické školy a Střední školy z Lomnice nad Popelkou. V představení krteček firmy Detoa provází turistu od Protržené přehrady do muzea výroby dřevěných hraček.“ Moderátor odchází a na prkna, která znamenají svět, vstupuje

Krteček v podání Blanky Koblíkové (3. ročník, studijní obor rybářství) společně s kulisákem Pavlem Svobodou (3. ročník, učební obor zahradnické práce). V těsném závěsu vystupuje po schodech představitel turisty Jakub Svoboda (3. ročník, studijní obor zahradník). Představení Dvou největších unikátů Jizerských hor začíná. Pohodlně se posaďte, vyhledejte na fb profilu Střední školy zahradnické Kopidlno odpovídající video a uvidíte, jak se zahradníci svých rolí v Jičíně – městě pohádky zhostili. Dokument natočil Tomáš Hakl, dvojnásobný vítěz Kopidlenského kvítu a nejlepší florista roku 2016.

Rekonstrukce zámecké kuchyně kopidlenský řízek neohrozí

Pro žáky středních zahradnických škol je druhý říjnový týden spojen s mezinárodní soutěží v zahradnických dovednostech. K zahrádkářské výstavě Kopidlenský kvítek neodmyslitelně patří tradiční kopidlenský řízek.

Areál Střední školy zahradnické Kopidlno ožije od 5. do 9. října Kopidlenským kvítkem. „Dva dny žáci a učni zahradnických škol soupeří v odborných zahradnických dovednostech a znalostech. Náš žák Tomáš Hakl zvítězil dvakrát po sobě, což se za dobu trvání soutěže ještě žádné škole nepodařilo. Již po třinácté připravujeme pro veřejnost sobotní a nedělní výstavu. V zámeckých učebnách si prohlédnou aranžérské kompozice

na téma „Rok řemesel“. I když naše zámecká kuchyně prochází kompletní rekonstrukcí, jedinečná pochoutka – kopidlenský řízek – chybět 8. října nebude.“ říká ředitelka kopidlenské zahradnické školy Lenka Nosková

Co jsme dělali na prázdninové praxi

Na Střední zahradnické škole v Kopidlně probíhá každý rok prázdninová praxe. Žáci odplevelují záhony, zalévají a sklízí letničky. A víte, co je to plevel? Plevel je každá rostlina, která roste na pozemku proti vůli pěstitele (např. mezi salátem se objeví kedlubn, který tam nepatří...).

Co by to bylo za praxi, kdybychom se neučili i něco nového, a proto třeba očkujeme. Očkování je druh množení, který se používá většinou na růžích (např. pěknou sadovnickou růží naočkujeme planou šipkovou růží).

*Lenka Borčická a Celestýna Dittrychová
(3. ročník, učební obor zahradník)*

Kopidlensští zahradníci kráčí vstříc novým médiím

Žákovský mediátým vytváří již jeden a půl roku příspěvky do internetové televize rastv.cz. „Začali jsme zvukovými nahrávkami, přidali fotoreportáže a postupně zařazujeme i videoreportáže, které vznikly při školních projektech,“ říká vedoucí pobočky Kopidlno Jakub Svoboda.

Kopidlensští zahradníci si už vyzkoušeli i možnosti propagace školy na facebooku. „S Kubou jsme nahráli video pozvánku na zahrádkářskou výstavu Svět květin, kterou jsme zařadili na školní facebook. Natočili jsme i pár záběrů z instalace naší expozice na regionální výstavě v Teplicích nad Metují a zdokumentovali i „Kouzlení s květinami“ na festivalu Jičín – město pohádky,“ říká Tereza Bittnerová.

Kopidlenský mediátým se od září začal víc „kamarádit“ s moderními technologiemi. „Během měsíce bychom rádi spustili občasně živé vysílání na fb, abychom ukázali, co se učíme na praxi a že zahradnický obor kráčí kupředu,“ říká druhačka Tereza Kohoutová.

Foto: Jakub Svoboda

COMTEX s.r.o.

Nejrychlejší připojení k internetu v regionu

Internet

Televize

Telefon

Balíčky služeb

Zatraceně rychlý internet!

volejte

491 110 858

www.comtex.cz

info@comtex.cz

30 Mbps za 367 Kč

Přived' souseda

a surfuj ZADARMO!

Připojení k internetu

Vysoce kvalitní a neomezené vysokorychlostní připojení k internetu prostřednictvím nejmodernějších technologií.

Služba	NEČEKÁM	JSME BĚŽNÁ DOMÁCNOST	INTERNET MĚ PROSTĚ BAVÍ
Rychlost	30 Mbps 	40 Mbps 	50 Mbps
Cena (vč. DPH)	367 Kč/měs.* 400 Kč/měs.	440 Kč/měs.* 480 Kč/měs.	532 Kč/měs.* 580 Kč/měs.

* Platí při platbě na rok dopředu

bezkonkurenční poměr cena - výkon

profesionální servis včetně technické podpory

bez datových limitů a omezení FUP,
24 hodin denně

Nyní bez poplatku
za instalaci při přechodu
od konkurence

Mobilní tarify

Služba, se kterou snížíte náklady za volání na minimum

pouze pro naše zákazníky

TARIF	MOBILCALL T1	MOBILCALL T2	MOBILCALL T3
Měsíční paušál (vč. DPH)	99,- Kč	229,- Kč	499,- Kč
Volné minuty sítě ČR	80	200	neomezeně
Volné SMS mobilní sítě ČR	100	100	neomezeně
MobilCall Internet 400 MB		+ 99,- Kč	
MobilCall Internet 3.0 GB		+ 249,- Kč	
MobilCall Internet 10 GB		+ 399,- Kč	

Digitální televize

Digitální televize založená na revoluční přenosové technologii IPTV, která umožňuje provozovat interaktivní služby.

Cena	TV Kuki Partner 40 programů viz balíčky služeb	TV Kuki Menší 15 + 15 programů 200 Kč/měs	TV Kuki Větší 30 + 30 programů 400 Kč/měs
Veřejnoprávní			
Soukromé			
Sportovní			
Zpravodajské			
Hudební			
Filmové			
Dokumentární			
Dětské			
Erotické			

používáme technologie nové generace IPTV

vysíláme ve vysoké kvalitě včetně HDTV

až 100 hodin prostoru k nahrávání

skvělé funkce: pauza, dívat se od začátku, spuštění programu až 48 hodin zpět

rychlý HDTV set-top-box za 160,- Kč/měs.

až 4 zařízení za jeden tarif

Možnost rozšíření nabídky u balíčků Kuki Menší a Kuki Větší

Navíc 5 150 Kč/měs.	Navíc Kuki 89 Kč/měs.	HBO 180 Kč/měs.	Kino 250 Kč/měs.	Navíc seriály 65 Kč/měs.
------------------------	--------------------------	--------------------	---------------------	-----------------------------

Balíčky služeb

AKCE!

Kuki TV 30		Kuki TV 40		Kuki na rok	
Kuki TV Partner		Kuki TV Partner		Kuki TV Partner	
Internet 30 Mb/s		Internet 40 Mb/s		Pronájem přijímače ZDARMA	
				Internet 40 Mb/s	
				Platba na 12 měsíců dopředu	
568,- Kč/měs.		648,- Kč/měs.		599,- Kč/měs	
600,- Kč/měsíčně		680,- Kč/měsíčně		800,- Kč/měsíčně	
ušetříte 32Kč		ušetříte 32 Kč		ušetříte 201 Kč	

Připojíme Vás v těchto lokalitách:

Bačalky, Bartoušov, Běchary, Běchárky, Bílsko, Brodek, Břístev, Budčeves, Bystřice, Dětenice, Dolany, Doubravany, Cholenice, Chotěšice, Jičíněves, Keteň, Kopidlno, Kostelec, Košík, Kozodírky, Křešice, Křinec, Ledkov, Leština, Libáň, Lično, Mlýnec, Nečas, Osenice, Podlužany, Podolí, Psinice, Pševy, Rakov, Rožďalovice, Sedliště, Skuřina, Seletice, Staré Hrady, Tuchom, Údrnice, Únětice, Vršce, Zámostí, Zelenecká Lhota, Židovice.

Přiveď souseda a surfuj ZADARMO!

Přiveďte k nám nového zákazníka a získáte 2 měsíce internetu ZDARMA.

A navíc pokud je doporučený zákazník připojený v domě s optickou sítí, získá i on první dva měsíce internetu ZDARMA!

Počet doporučených zákazníků není omezen.

Používáme nejmodernější technologii.

Kontakty tel.: 491 110 858 | www.comtex.cz

Všechny ceny jsou uvedeny včetně DPH

Zavedení sociálně aktivizační služby v Kopidlně

Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi patří mezi sociální služby dle zákona o sociálních službách. Zajišťují podporu rodinám s jedním nebo více dětmi, u kterých je jejich vývoj ohrožen z důvodu dlouhodobě nepříznivé sociální situace (špatné bytové podmínky, nezaměstnanost, dluhy apod.). Tento stav nejsou rodiče schopni sami bez pomoci překonat a jeho důsledky navíc ohrožují vývoj dětí.

Během prázdnin bylo v **budově KVC, Hilmarova 86** otevřeno odloučené pracoviště Oblastní charity Jičín – **Centrum SASanka**, které poskytuje uvedené služby pro rodiny s dětmi.

Jaké jsou základní činnosti poskytované služby?

1) Výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti:

- a) pracovní výchovná činnost s dětmi (např. podpora zapojení dětí do systému domácích prací),
- b) pracovní výchovná činnost s dospělými (např. podpora a nácvik rodičovského chování včetně vedení hospodaření a udržování domácnosti, posilování rodičovských kompetencí),
- c) nácvik a upevňování motorických, psychických a sociálních dovedností dítěte (např. nácvik pravidelné přípravy do školy, zásady slušného chování),
- d) zajištění podmínek a poskytování podpory pro přiměřené vzdělávání dětí (podpora rodičů ke každodenní přípravě s dětmi do školy, rozdělení úkolů pro rodiče a pro děti, pravidelný režim apod.),
- e) zajištění podmínek pro společensky přijatelné volnočasové aktivity (např. možnosti smysluplného společného nebo samostatného trávení volného času, podpora zájmů).

2) Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím:

- a) doprovázení dětí do školy, školského zařízení, k lékaři, na zájmové aktivity a doprovázení zpět.

3) Sociálně terapeutické činnosti:

- a) socioterapeutické činnosti, jejichž poskytování vede k rozvoji nebo udržení osobních a sociálních schopností a dovedností podporujících sociální začleňování osob (např. podpora při hledání a definování vztahových problémů a pomoc při jejich odstraňování – jedná se např. o úkony terapie, mediace, po-

moc v krizi, mapování situace a hledání řešení).

4) Pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí:

- a) pomoc při vyřizování běžných záležitostí (např. při jednání na úřadě),
- b) pomoc při obnovení nebo upevnění kontaktu s rodinou a pomoc a podpora při dalších aktivitách podporujících sociální začlenění osob (např. hledání zdrojů pomoci v širší rodině).

Jakým způsobem je služba poskytována?

Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi jsou poskytovány buď **ambulantně (v konzultační místnosti)**, nebo **v terénu (v přirozeném prostředí rodiny)**. Rodinu se pracovníci snaží motivovat a aktivizovat ke změně v tíživém období. Snaží se rodiče podporovat v jejich kompetencích, zůstávají v roli průvodce a usilují, aby se rodiče na řešení problému spolupodíleli a sami nesli zodpovědnost za řešení situace. Služba je poskytována **bezplatně**.

Pro jakou cílovou skupinu je služba určena?

Služba je určena **pro rodiny s dětmi, které se ocitly v nepříznivé sociální situaci** (např. nezaměstnanost, nízký nebo žádný příjem,

závislost na dávkách, malá sociální mobilita a obtíže při kontaktu s institucemi).

Jak probíhá realizace poskytování služby?

Zájemce o sociální službu (rodina či některý z členů rodiny) z Kopidlna, Libáně a okolních obcí se obrátí na pracovníky SASanky, kteří při prvním kontaktu vyhodnocují, zda rodina náleží do cílové skupiny, seznamují zájemce o službu s jeho právy a také pravidly poskytování služby a zároveň mapují, do jaké míry je v rámci služby možné naplnit očekávání zájemce. Představí rodině nabídku všech služeb pro rodiny (sociálně aktivizační služby, sociálně-právní ochranu dětí, dobrovolnické programy, náhradní rodinnou péči). Cílem je poskytnout zájemci dostatek informací, které mu pomohou v rozhodnutí, zda nabízené pomoci využije, v jakém rozsahu a za jakých podmínek. Pracovník dále zjišťuje základní informace o rodině, jejích potřebách, aby si ověřil, zda může služba požadavky naplnit. Služba je poskytována rodině nebo pouze některým členům z dané rodiny, kteří jsou motivováni a vedeni k aktivnímu a samostatnému řešení problémů.

Při prvním kontaktu je se zájemcem dohodnut průběh spolupráce, zapojení jednotlivých členů rodiny, nastaven obecný cíl

pokračování ze strany 24

spolupráce a dochází k **uzavření dohody o poskytování služby**. Ze zájemce o službu se stává uživatel služby. Toto jednání vede pracovník, který s rodinou domlouvá zapojení dalších odborníků z týmu vzhledem k naplnění stanoveného cíle, případně pracovníků z dalších návazných služeb. Rodina tak může využít nabídky terénní sociální práce, mediační sezení nebo psychologickou podporu formou terapie.

Na základě domluvy pracovníka s rodinou **vzniká individuální plán**, ve kterém je stanoven cíl spolupráce, priority a kroky k jejich naplnění. Při následných konzultacích dochází k revizi stanoveného cíle a hodnocení splněných kroků. Při spolupráci je kladen důraz na podporování fungujících oblastí, na zkvalitňování vztahů a posilování kompetencí jednotlivých členů rodiny.

Činnosti mohou být poskytovány při individuální nebo skupinové práci, v místech poskytování služeb Centra SASanka Oblastní charity Jičín nebo v terénu na domluveném místě, zpravidla v domácnosti uživatele.

Spolupráce je ukončena:

- rozhodnutím uživatele služby,
- naplněním stanoveného cíle a termínu – není třeba již dále poskytovat služby,
- v případě, kdy nedochází k plnění stanovených podmínek spolupráce.

Pokud se situace v rodině zhorší a dítě či děti jsou dlouhodobě a intenzivně ohroženy, je rodina po dohodě s příslušným orgánem sociálně-právní ochrany dětí převedena do navazujících služeb v rámci pověření k sociálně-právní ochraně dětí.

Služba plně respektuje jedinečnost, důstojnost a nezávislost jednotlivých členů rodiny, jejich soukromí a právo vlastní volby. Pomoc a podpora je poskytována s důrazem na rozvoj kompetencí jednotlivých členů rodiny a s ohledem na zajištění kontinuity pomoci a podpory samostatnosti.

Časový rozsah poskytování sociální služby:

Ambulance:

PONDĚLÍ 9:00 – 12:00

ÚTERÝ 13:00 – 16:00

ČTVRTEK 10:00 – 12:00, 13:00 – 16:00

Práce v terénu:

PONDĚLÍ – PÁTEK vždy po předchozí domluvě s pracovníky.

tel. kontakt na pracovníky centra:

734392812, 730806186

Hana Palečková

Sociální služby pro rodiny s dětmi pro Kopidlensko a Libáňsko

Oblastní charita Jičín ve spolupráci s městy Kopidlno a Libáň otevřela od 1. srpna 2016 odloučené pracoviště Centra SASanka se sídlem v Kopidlně. SAS znamená „Sociálně Aktivizační Služby pro rodiny s dětmi“. Služba je registrovaná dle Zákona o sociálních službách. Dvě sociální pracovnice poskytují podporu rodinám s dětmi v této oblasti Jičínska v přízemí Kulturního centra u kostela v Kopidlně. Vstup je ze zadu z dětského hřiště. Jejich pracovní doba se dělí mezi ambulanci a práci v terénu (Kopidlensko a Libáňsko). Pracovnice jsou k zastížení v ambulanci: PO 9–12, ÚT 13–16, ČT 10–12 a 13–16 hod. V ostatní čas dle domluvy se zájemcem. Mimo ambulanci se pohybují v terénu, situaci s nimi můžete řešit i ve vaší domácnosti nebo jiné instituci.

O podporu v oblastech, které se týkají fungování rodiny, může požádat kdokoli, kdo je z Jičínska. Služba je dobrovolná, bezplatná a otevřená lidem patřícím do výše uvedené cílové skupiny.

V případě, že se rodina ocitne v dlouhodobě nepříznivé situaci a neví si rady s jejím

řešením, může se obrátit na naše pracovnice. Ty na základě zmapování a vyhodnocení situace mohou s rodinou uzavřít dohodu o spolupráci. Společně se snaží zlepšit situaci rodiny a podmínky pro zdravý vývoj dětí. Pracovnice vám mohou pomoci radou v péči o děti a jejich výchovu, s hledáním vhodného zaměstnání nebo bydlení, pomoci v jednání s úřady, se školou nebo řešit potíže v komunikaci v rámci rodiny. Více na www.charitajicin.cz

Kontakt: 734 392 812 Bc. Soňa Novotná nebo 730 806 186 Barbora Černá, DiS.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Občanská poradna pomáhá obětem trestných činů

Stali jste se obětí trestného činu? Nebo si myslíte, že se vám to nemůže nikdy stát? Může se jí stát kdokoli a kdykoliv, stačí k tomu velmi málo. Můžete být zraněným účastníkem autonehody nebo se stát terčem zájmu zlodějů. Může ovšem dojít i k mnohem závažnějším činům, kdy vám ublíží osoba blízká, a nemusí jít jen o urážky nebo facky. Obětí je vlastně i člověk, který sice není přímým účastníkem, ale je to někdo z jeho rodiny či přátel. Přesto pocity, které v něm trestný čin vyvolává, jsou pro něho bolestné a ubližující mu.

Ale co když se do takové situace dostanete...? Na koho se pak můžete obrátit...?

V rámci projektu „Šance jít dál“ občanská poradna rozšířila stávající rozsah poradenství lidem, kteří se stali oběťmi trestné činnosti nebo byli sami účastníky poškozujícího jednání, o nové služby. Nabízíme nejen

bezpečnou pomoc a partnerství v řešení krizové situace, ale i emoční podporu, dostatek času a bezpečný prostor pro vyslechnutí celého příběhu. V případě potřeby zajistíme psychologickou pomoc, poradíme co dál, vysvětlíme postupy institucí a poskytneme na ně kontakty (zdravotnická zařízení, policie, soud) nebo tam naše klienty přímo doprovodíme.

Prvním krokem k řešení situace je vyhledat pomoc a nebat se mluvit o svém problému nahlas. Naše poradna je bezplatná, diskretní a nestranná a můžete v ní vystupovat anonymně. Najdete nás ve Vrchlického 823, Jičín (dům s pečovatelskou službou, 3. patro), kontaktovat nás můžete telefonicky 736 472 676 nebo prostřednictvím emailu opjicin@ops.cz.

Mgr. Kateřina Kaizrová
Bc. Simona Davidová

Pan Miroslav Špicar z Mlýnce vzpomíná

II. část: Vzpomínky na vojnu v roli PTP

V 1. čísle Kopidlenských listů letošního roku byl zveřejněn rozhovor a vzpomínky pana Miroslava Špicara z Mlýnce. Vracel se v nich do svého dětství a mládí na venkově. Dnes budeme v rozhovoru pokračovat z období, kdy byl na vojně mezi těmi, kterým tehdejší režim nedůvěřoval.

Jako politicky nespolehlivý jsem byl na vojně zařazen u PTPáků (Pomocné technické prapory). Chtěl jsem se tam dostat k jízdě a být u koňů. Koně byli moje celoživotní láska a potěšení a já měl mnohaletou praxi v jízdě s nimi. Jezdil jsem na cvičení do Běchar, než tuto činnost tehdejší režim zakázal. Vojnu jsem začal v Děčíně. Ale už 11. den nás roztřídili a některé poslali pracovat do povrchových dolů v Mostu. Já jsem putoval nákladákem na Ostravu, do Orlové-Lazy. Důl se jmenoval nejdříve NOVÁ JÁMA a později DŮL ZÁPOTOCKÝ.

Hned na začátku se mě zeptali, čím jsem vyučen. S kamarádem jsme chtěli dělat spolu, a tak jsme si vymysleli, že budeme vyučení zedníci. V hloubce 650 m pod zemí jsme přidávali zedníkům, kteří zde přezdívali stěny. Byla to docela dobrá práce. Ale mě to moc neuspokojovalo, protože se tam dělalo dost málo a docela jsem se během dne nudil. A tak jsem po třech měsících přivítal, když mi mistr nabídl mimořádnou směnu přímo v dole, a to v neděli (soboty tenkrát volné nebyly). Měl jsem zajímavý úkol. Běhal jsem jako výhybkář před mašinkou po trati o délce asi 2,5 km až k místu, kde se razily chodby. V ruce jsem měl železo, kterým jsem

dával mašinfírovi tlucením na roury znamení, jak má při vedení vláčku reagovat na situaci v místě, kudy jsme projížděli. Taková činnost se mi docela líbila. Protože jsem se jako signalista osvědčil, mistr mi nabídl zapínat dohromady vozíky. Až 1800 vozíků denně jsem pomocí háků různě spojoval, aby je mašinka mohla odvézt pro vytěžené uhlí. Že jsem chodil na směny navíc, tak mě mistr nejen chválil, ale také mi pomáhal a přidával mi procenta, abych měl možnost vybírat si pro sebe vydělané peníze. Při vyhodnocení za první půlrok jsem byl odměněn týdenní rekreací do Moldavy.

Když jsem se vrátil, tak mne chtěli poslat do vojenské úderky. To se mi ale vůbec nelíbilo, protože tam dělali všechno jenom vojáci a žádní civilové. Byl jsem tam čtyři měsíce a fáral jsem přímo v dole. Stal jsem se na čas zámečnickem a dostal jsem se k Lumírovi Ratajovi. On ustavoval žlaby s motorem a stojkami. Všechno se dělalo na kolenou, chodba tam byla dost nízká. Bylo tam při tom hodně úrazů i smrtelných. Dělali tam havířský učni, protože těm nezáleželo na tom, jaký výkon odvedou. Úkoly jsme si neplnili, ale já si to proto doháněl těmi nedělními mimořádnými směnami navíc. My nespolehliví jsme si platili na stravu a ubytování ze své výplaty 90 Kčs denně. Ti spolehliví připláceli jen 40 Kčs. Takže jsme už z toho hned věděli, kam kdo z nás patří. Nejdřív nám dávali výplatu na ruku, později už jenom půlku výplaty a tu druhou ukládali na knížku s výběřcím lístkem, který měli u sebe vojáci. K tomu, aby bylo možné peníze vybrat, jsem musel mít současně knížku i ten lístek. To se ale nikdy nestalo. Knížku jsme měli u sebe, ale lístek měli vojáci. A když nám po třech měsících dali lístek, tak nám zase hned sebrali knížku.

Já byl na jízbě s kamarádem, který měl možnost vyjednat převzetí lístku od jiného známého v kanceláři, takže jsem si mohl občas vybrat peníze z knížky, když jsem to potřeboval. A to se mi nakonec nevyplatilo, protože právě když přišla měnová reforma, měl jsem peníze vybrané v hotovosti u sebe. A ty se měnily v poměru 1:50, kdežto ty na knížce v daleko výhodnějším poměru 1:5. A tak

Holubář Miroslav Špicar na výstavě chovatelů v Rožďalovicích.

mi z těch 50 000, co jsem měl pod postelí ulité v kufru, nakonec moc nezbylo.

Od mládí jsem měl zdravotní problém se spouštěním krve. Jakmile jsem byl víc unavený nebo když jsem něco těžkého zvedl, tak se mi spustila z nosu krev. Pracoval tam s námi medik Olda Nitrů. Studoval medicínu a on mi poradil, jak toho mám využít a dostat se k lepší práci. U vojenského lékaře jsem měl svoje potíže nahlásit a přidat, že se mi často motá hlava a mám návaly krve, aby mi to v práci nějak zohlednili. Radil mi, že mám hodně pít před kontrolou před komisí a rozkousat kávová zrna. Musel jsem si dobře vyčistit zuby a vypláchnout pusku, aby mi tam nezůstaly před lékařským vyšetřením žádné kávové zbytky. To jsem tak přesně udělal a byl jsem komisí poslán na vyšetření do nemocnice, kde mi udělali všelijaká měření. Tloukli mi kladívkem do kolena, musel jsem předpažit a dělat dřepy a další podivné úkony. Pak mne poslali ještě na další vyšetření ke specialistovi a ten mi napsal, že jsem důlní práce neschopen, a byl jsem pak asi na dva měsíce přeložen do lampárny, kde se nabíjely baterie do hornických kahanů.

Pak byla celá naše rota převelena do Karvi-

pokračování ze strany 26

né na povrchové práce. Na novém pracovišti přišla znovu otázka, co umím a co bych mohl dělat. Tak jsem se přihlásil, tentokrát jako zámečnick. Ale hned první den jsem se přesvědčil o tom, že lhát se někdy nevyplácí. Dva dny jsem byl v zámečnické dílně a dělali jsme, co bylo potřeba. Opravovali jsme vodovody a dělali takové běžné instalatérské práce. To by ještě šlo.

Ale po dvou dnech mistr přišel a povídá: „Když jsi zámečnick, tak půjdeš a zaučíš k práci lidi k nám přidělené z kanceláří.“ Ti tenkrát museli povinně vypomáhat ve výrobě. Tehdy se to běžně dělalo, že k vyučenému řemeslníku byl dán k práci úplný laik, kterého měl ten vyučený řemeslu naučit. V mém případě mi byli přiděleni dva chlapi, abych je za jednu noční směnu naučil sváření. Pro mě to byl problém, protože jsem svářet vůbec neuměl a vlastně to ani nikdy nedělal. Jen jsem věděl, kde se ta svářecí aparatura zapíná, a to bylo všechno. Ke vši smůle jsme hned na tu první noc dostali mimořádně zodpovědný úkol. Měli jsme během noci, kdy se v místě nepracovalo, opravit děravé plechy na třídičce uhlí a připravit ji na ranní směnu. Výtah v ní prodířel ochranný plech a my měli vzniklé díry přes noc zavařit. Tak jsme nůžkami ustříhli z plechu záplatu a pokoušeli se ji na tu díru zavařit. Ale bylo to těžké, protože se svářet muselo ve vzduchu, směrem proti zemské přitažlivosti, vzhůru. Na zemi by to jistě bylo mnohem lehčí. Nastala proto těžká situace, protože práce se nám vůbec nedařila. Bud’ jsem si tam dal moc velký proud a místo svaření tam vznikla další nová díra. A když zase byl proud slabý, tak to tam nedrželo a záplata odpadala. Nařídil jsem těm dvěma chlapům, aby to, co jsme tak nešťastně udělali, docela osekali. Ustříhli jsme větší plotnu a zkoušeli to znova. Ale zase to nevyšlo. Když už jsme to tak zkazili potřetí a začalo pomalu svítat, tak jsem si uvědomil, že je zle a bude průšvih. Za chvíli přijdou havíři a budou chtít začít dělat a místo nebude připraveno. Ba, vytvořila se situace, že to tam vypadalo mnohem hůř než před naším zásahem. Co teď? Tak jsem zavolał mistrovi a přiznal se mu, jak to se mnou je a že jsem svůj úkol zaučení a opravy nezvládl. On to vzal v kli-

du na vědomí a rychle tam poslal své lidi, odborníky, kteří to za pár minut všechno zvládli opravit. Vše se stihlo ještě včas, a tak byla nastupující směna spokojena, že jsme jim to tam na tom stroji tak dobře připravili. Můj štajgr mi později nic nevyčítal. Naopak ocenil moji upřímnost a snahu úkol zvládnout. Celé čtyři měsíce, co jsem u něj pracoval, jsem se měl nádherně a všechno, co bylo potřeba, mne on a jeho lidi postupně naučili.

Pak jsem chodil spravovat stroje až na haldu, s brašnou přes rameno. A strážci, kteří to tam hlídali, mi cestou salutovali. Mistr mi nandal do brašny všelijaké ty fitinky, které se tenkrát dost těžko sháněly. A havíři jich měli dost, protože s jejich pomocí dělali na dolech i koupelny. Dostal jsem za úkol vynést je někam ven a někde je tam zahrabat. Jen jsem mu vždycky musel říci, kde to má pak po práci hledat. Měl ve mně jistotu, že to na něj neprozradím. Věděl, že tam nebudu věčně a po čase odejdu. Věděl, že mu mám být za vděčný a že se o jeho kšeftech nikdo ode mě nedozví. Po návratu z vojny mi asi třikrát psal, jestli

bych se tam nechtěl vrátit a zase s ním dál pracovat.

Když jsme měli odslouženo 24 měsíců, tak se rozhodovalo, kdo půjde z vojny domů. Já jsem si taky myslel, že se vrátím. Ale pak jsem se dozvěděl, že domů nepůjdu. Z té naší party podobně dopadli tři kluci, co studovali teologii, pak syn velkoobchodníka a ještě tam se mnou zůstali další dva kluci ze zemědělství. Dostali jsme se tehdy do debaty s politickým důstojníkem. A on říkal, že máme v posudku každý nějaký škraloup. Když se mi podařilo k těm písemnostem později dostat, přečetl jsem si, že můj návrat z vojny do naší vsi není žádoucí. Byly tam podpisy dvou dnes už nežijících lidí z Mlýnce. Jeden dělal tehdy u akčního výboru v obci a další byl tehdy předsedou JZD. Měl jsem známého, který mi poradil, že bych měl napsat stížnost tehdejšímu ministrovi obrany Čepičkovi. A moji rodiče zase z Mlýnce napsali přímo na prezidentskou kancelář, jak jim poradil můj švagr. Mělo to nakonec svoji cenu a efekt v tom, že jsem byl za několik měsíců z vojny přece jen propuštěn domů. Byla to tehdy moc těžká doba a mezi námi byla velká nejistota a obava z budoucnosti. Tenkrát jsme mezi sebou hovořili o polských vojácích odvezených během války do So-

větského svazu, kde byli hromadně zlikvidováni. My jsme si tehdy mysleli, že to samé teď čeká i nás. Také tam byl nějaký Josef Šveců, který táhnul vojnu už čtvrtý rok a třikrát už měl jít domů. Jednou už byl dokonce sbalený a před odjezdem na nádraží. Ale těsně před příjezdem vlaku ho vrátili zpět do kasáren. To byl moc bezvadný kluk, skutečný vzor všech ctností. Studoval na faráře, a když někdo něco potřeboval, tak každému pomohl. Za celou dobu neměl žádný kázeňský přestupek. A když šel konečně domů, tak tomu sám nemohl uvěřit.

Ten třetí rok jsem začal dělat na dole Honegr, kam nás denně vozili. Byl to takový malý závod, který patřil k velkému dolu ČSL armády. Domů jsem se definitivně z vojny vrátil 9. ledna 1954. Má zkušenost z práce u oddílu PTP byla rozporná. Hodně jsem se tam naučil z řemesla, osamostatnil a naučil se rozhodovat o sobě bez rodičů. Poznal tam mnoho vzácných charakterů a zajímavých lidí. Na druhou stranu kolem sebe viděl velkou nespravedlnost, která se tam páchala. Bylo to všechno úplně jinak, než jak to popisuje spisovatel Miloslav Švandrlík ve své humoristické knize o černých baronech, podle níž byl natočen často v televizi vysílaný film.

Mně se zase nelíbí, když se dnes vše, co se tam kdysi dělalo, jenom odsuzuje a politizuje. Z těchto důvodů jsem přestal docházet na setkání bývalých členů PTP, na která jsem často zván. Posuzovat tuto dobu dnešními očima je holý nesmysl. Prostě taková to byla tenkrát doba. Někdo si tehdy pomohl, ale jiným bylo ublíženo.

A to se děje i dnes a bude se tak dít vždycky v budoucnu. Vrat se v minulosti už nemá velký smysl a v dnešních podmínkách tu dobu ani nelze dost dobře pochopit.

Z přílohy kroniky Mlýnce a z rozhovoru s p. Špicarem zapsal Oldřich Suchoradský

Kytice polního kvítí z luk kolem Mlýnce, kterou namaloval pan Špicar své manželce Marii k svatbě.

V Mlýnci 8. května letošního roku.

Lípy

Dívám se skoro pokaždé na vysoké lípy na náměstí, lovím v paměti, jestli jejich bohatost květů se neztrácí. Nejsem však letní sluneční a bouřkový vítr, co je pohladí, když přiletí z polí, kde to už udělal s klasy obilí a jejich zrný.

Přivane také neznámé vůně naší odvěké krásné domoviny a přeneše tak na nás různé vhodné i nevhodné myšlenky. Záleží pak na každém, jestli si je uvědomí, nebo odloží, ale jen do času, kdy dolehnou a vyvstanou nám na mysli.

A tak i na lásku, když jde kolem, hledí dlouhověké lípy, stává se to znenadání, a jsme na ni dostatečně připraveni? Lípy to už dávno ví a svými dlouhými hlubokými kořeny nám nebadaně dodávají odvahy, pro naplnění bytí v dítěti.

I starší Jaroslav z mamčinčina domovu mě napomíná někdy, kdo na růži, co jen na chvíli sáhne si, lehce sem-tam zbloudí. Proto má být život, který plyne z mužské nesobecké náklonnosti k milé, něžné a vzácné ženě, plný pochopení a láskyplné něhy.

Tak jsme se zase po nějaké době spolu setkali, její laskavé oči na mně jen tak zlehounka utkvěly, prosily a přivábily mne k ní. A zdá se mi teď, jako by už trošinku i litovala svého rozhodnutí, vím, že někdy se to tak vyvrbí, ale mé srdce jí už zcela patří.

To věděl i Moliere a Shakespeare, že láska někdy dosedne si, tam, kde se i zasměje i zesmutní, aby měla chuť i sílu na další. Dovádí někdy ironicky i komicky, většinou však romanticky a oba bardi nelitují své námahy, ženy jim vždy za to stály, v minulosti i teď a budou si je hýčkat nadále i v budoucnosti.

Dál verše končí a dovětek je vhodný už jen pro realisty.

*Jozef,
Tvůj ctitel, milovník
a...*

r. 2016, červenec, 11. den

Kulturní kalendář

září–říjen

Výstava ilustrací Jiřího Fixla

12. 11. 2016 od 14.00 hodin
Kosmetické poradenství a líčení s Mary Kay na malé scéně KVC Kopidlno

19. 11. 2016 od 19.00 hodin
Ochotnické divadelní představení v sokolovně Kopidlno

25.–26. 11. 2016
Výstava betlémů a vánoční jarmareček v Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlno, tvůrčí dílny

26. 11. 2016
Koncert v kostele sv. Jakuba Většího, lampiónový průvod, rozsvícení vánočního stromu, živý betlém

2. 12. 2016
Mikulášská nadílka v sokolovně Kopidlno

Zamyšlení nad rozmanitostí života

Může za to Gilbert Bécaud a Jan Svěrák st. Není mezi námi pán šansonier! Proč to musel být právě on? Osobně umím trochu zpívat, hrát na hudební nástroj, trochu skládat básničky; tak ze všeho trochu tomu všemu dalšímu nevyjmenovanému rozumím, aby se neřeklo.

Film režiséra Jana Svěráka st. „Vratné lahve“ (v dohledné době bude natáčet nový film) mě až teď oslovil, poněvadž jsem v tom věku jako jeho „osobní hrdina“. Na základě tohoto filmu zjišťuji, že i muži prožívají určitý bio-chemický proces – stav jako ženy středního věku, tzv. přechod. Proto není problém pro muže v tomto zajímavém stavu se zamilovat do nejkrásnější ženy (v jeho očích, srdce si nikdy nedá poroučet) nebo skládat básně (viz báseň Lípy), přinést své lásce „skoro“ modré z nebe či nosit ženu na rukou (když to všechno dotyčná žena dovolí).

Francouzský šansonier Gilbert Bécaud svým famózním zpěvným projevem si zaslouží uznání, nás všech, kteří si jej pama-

tuji z vystoupení u nás v republice, a tak promlouval do duše ženám i mužům různého věku.

Nakonec i Svěrákův „osobní hrdina“ kompenzuje svůj přechod (odvěkou touhu muže po ideální ženě, již nosí stále zakódovanou v sobě – Animu) něčím (láskou k lé-tání a nezapomíná ani na lásku k ženám).

Já, jako obyčejný muž, objevuji takto pozapomenutého šansoniera Gilberta Bécauda s jeho písní „L'important c'est la rose“ na internetu – YouTube – a nádhera originálního přednesu francouzského šansoniera vrátí každého člověka, co už něco pamatuje, do jeho mladších a příjemnějších let.

Veliké díky Gilbert Bécaud!

Film režiséra Jana Svěráka st. ukázal všem ženám, že si musí dávat ještě větší pozor na muže, kteří o ně projeví zájem, nebo se pletu a nerozumím krásnu ženskou duši!

Převozník Jozef

Kouzla internetu

S počítačem jsem se prvně potkal při návštěvě šachistů v Košicích, někdy v polovině 80. let. S 16 šachisty z Kopidlna, Rožďalovic a Křince jsme tam byli hosty kroužku matematické ZDŠ, vedeného kolegou Štefanem Rindošem. Škola měla na tehdejší dobu výtečné technické vybavení. Však taky byla fakultní školou místní Technické univerzity. Měla plně vybavenou počítačovou pracovní s tehdy u nás jedinými počítači IQ 151. Naši hostitelé si nás rozebrali k jednotlivým počítačům a už zakrátko se na monitorech odehrávaly virtuální bitvy. Ještě štěstí, že jsme nacvičené dovednosti hostitelům vrátili v šachovém zápase v krásném prostředí rekreačního střediska na Ružínské přehradě, kde jsme je nelegálně porazili 15 1/2 : 1/2.

Na škole v Křinci na začátku 90. let jsem měl kabinet hned vedle počítačového koutku žáků, které vedl zástupce ředitele Libor Nehyba. Chodil jsem se tam dívat a snažil se odkoukat z činností, které cvičili na populárních počítačích ATARI. Když jsem na začátku roku 1998 přešel na kopidlenskou ZŠ, podmínkou přijetí bylo převzetí úvazku kolegy Pavla Šikýře, který v průběhu školního roku odešel učit na soukromou školu do Jičína. O počítačích jsem toho tehdy mnoho nevěděl. Z Křince jsem dostal jako dárek na odchodnou jeden z vyřazených školních počítačů a doma se snažil na něm cvičit, abych jako učitel nějak obstál. Velice mi v tom pomohli tehdejší kopidlenští žáci, kteří poznali, že jsem v této oblasti učeňník, a snažili se mně pomoci. I za cenu toho, že se při hodinách výuky informatiky přestaly hrát počítačové hry, jak tomu bylo u předchozího kolegy. Začali jsme trénovat psaní, počítání, kreslení obrázků a další dovednosti s tímto tehdy stále ještě zázrakem techniky. Nemohu nevzpomenout pomoci, které se mi dostalo od pozdějších „poradců“ – Vítka Gottwalda, Mirka Kopeckého, Martina Špačka a nakonec i Kubu Geršla. S jejich pomocí a vlastní účastí na mnoha kurzech a školeních jsem se v oboru potupně vypracoval tak, že i dnes, kdy už jsem v důchodu, z tehdy získaných vědomostí a dovedností žiji.

Uvedu hned několik konkrétních příkladů. Nedávno jsem se začal probírat starými

negativy z doby, kdy se ještě fotografovalo na svitkový a perforovaný film. Negativy jsem si tehdy poctivě archivoval do trezorů a popisoval si, co na nich je. Při stěhování jsem si je dovezl do Hradce a postupně je procházím. Začal jsem těmi z 60. let. Jsou všechny ještě černobílé a několik fotek z těch upravených jsem zveřejnil na facebooku. Dočkal jsem se nečekaně příznivé reakce. Ve skupině Hradec Králové – Salón republiky mi přibýlo velké množství přístoupů, plno „liků“ a k fotkám připojených reakcí. Mezi nimi se objevil vzkaz, že na zveřejněné fotce poznávají své blízké, nebo dokonce sami sebe, před více než 50 lety, kdy fotografie vznikla.

Uvádím příklad této fotografie, kde mi k ní objevitel napsal: „V kterém roce ta fotka vznikla? Připadá mi to, že to malé dítě jsem já, se svojí máti a nějakou její kamarádkou.“

A další návštěvnice na jedné z fotek poznala svého strýce: „...myslím, že ten kluk vpravo je můj strejda, který už bohužel není. Bylo to v Okružní ulici, to jsem z obrázku poznala. Jsou to moc krásné fotky, děkujeme.“

Ozývají se mi takto i moji bývalí žáci, přátelé, ale i docela cizí lidé, které jsem nikdy neviděl a jistě ani nepotkal. Třeba nedávno mi přišel e-mail od bývalé obyvateľky Hradce, která se někdy v 50. letech odstěhovala do Prahy, ale kamarádila s mou tetou Boženkou a jejím manželem. Poslala mi dokonce svoji fotografii z té doby. Je zde a je na ní právě s mojí tetou Boženkou Uhlířovou.

A v tomto týdnu mi zase přišel zajímavý email od Čechoameričanky až z Aljašky. Dal nás dohromady blog, který vedu pro místní organizaci seniorů v Hradci Králové. Ve vyhledávací ona paní hledala text písničky, kterou jí zpívala kdysi její maminka o cestičce do školy. A já stejně nazval jeden článek ve svém blogu. Obrátila se na mne, zda bych ji nemohl pomoci najít text této písničky. Ukázalo se, že skutečně existuje jako přepis lidové písně a že ji jím upravenou nahrál kapelník dechové muziky Josef Poncar. Skladba byla vysílána Československým rozhlasem a tak se také dostala k mamince posluchačky, která se mi přes internet ozvala. Ve svém zajímavém e-mailu mi o sobě napsala (psáno na anglické klávesnici, bez diakritiky):

Mozna ze pro vas bude zajimave vedet, odkud ja tu pisnicku znam... Ja jsem ze severnich cech obec Trebusin, samota Trojhora. A i kdyz uz to bylo v sedmdesatych letech – do skoly jsem to tedy mela dal nez vsichni moji spoluzaci. Navic jsem chodila docela sama. Moje maminka mi tu rikanku po ranu rikavala – asi kdyz se mi nechcelo vstavat. Nekdy to bylo dosti tezke, kdyz byla fujavice se snemem, ale do skoly se jit muselo. Do dnes si pamatuji navate jazyky snehu a ostru studeny vitr.

Vzdy mne zajimaly a stale mne zajimaji ceske lidove zvyky, porekadla a lidove pisnicky. A cesky folklor jako takovy.

Zdravim! Olga Ptak, Aljaska

A ještě jak byla ta písnička:

*Cestičko do školy,
přes louky, po poli,
cestičko do školy ušlapaná.
Když jsem tě šlapával,
často jsem plakával,
sněhem jsi bývala zasypaná.*

Internet a počítač se tak pro mne i v důchodu staly pojítkem se světem, s mými dávnými přáteli a mnoha žáky, které jsem na různých školách učil. Účastním se pravidelně kurzů seniorů při hradeckých základních školách. Absolvoval jsem již tři Univerzity 3. věku při Hradecké univerzitě a Lékařské fakultě. Snažím se tímto způsobem udržovat svoji hlavu v pohotovosti a navazovat tak na aktivity, které jsem v životě na různých školách a místech dělal.

Olda Suchoradský

Škola, školství a vyučování v Drahorazi

Přístavba a přestavba školní budovy v roce 1896

Vyučování máme v Drahorazi doloženo už po několik století. Vyučovalo se zde už ve středověku, zmínky o triviální škole pocházejí ze 14. století. Triviální školy byly zřizovány při farách nebo filiálních kostelech, učitelé byli duchovní a hlavními předměty bylo čtení, psaní, základy počtů a katechismus.¹ O nejstarší farní škole toho však víme velmi málo. Podstatně více informací přinesl až novověk, např. v 17. a 18. století těžila škola z podpory schlikovské vrchnosti (podpora byla peněžní i naturální – např. dodávka dřeva na topení v zimních měsících). Tou dobou náležely do školního obvodu Drahorazi obce Bartoušov, Keteň, Únětice, Pševs a Bílsko.

Nejvíce informací máme z 19. století, zpočátku zejména zásluhou článků i rukopisů kopidlenského děkana Františka Aloise Vacka (1779–1854), který se školství a pedagogice sám intenzivně věnoval. Zhruba od poloviny 19. století je drahorazské školství spojeno zejména s učitelskou rodinou Straků, zdejších rodáků, kteří zde ve funkcích učitelů a řídicích působili od roku 1846 (Václav Arnošt a jeho syn Václav ml.) nepřetržitě až do roku 1909, poté ještě v letech 1926–1931 zde byl řídicím třetím z generace Straků Josef Jiří. Strakové a další učitelé pečlivě vedli školní kroniky a zapisovali události se školou související. Podívejme se teď na jednu akci z dějin zdejší školy, od které letos uplynulo 120 let.

Školní budova byla až do 19. století jednoduchá dřevěná stavba s hliněnou udusanou podlahou, která stála na pozemku u fary. Jak přibývalo žáků, učilo se poté i na faře a od roku 1851 v pronajatém statku Jana Valenty, kam byla umístěna první třída. Až v roce 1862 byla stará a chátrající školní budova stržena a za dva roky byla postavena budova nová, ve které se začalo vyučovat 23. 11. 1864.

V 80. letech 19. století se škola z dvoutřídní rozšířila dokonce na čtyřtřídní a bylo nutné opět rozšířit její kapacitu. A tak byla dosavadní budova školy nejen stavebně upravena, ale i rozšířena o přístavbu. Autorem stavebních plánů byl F. Pospíšil, zednický mistr z Kopidlno, který také stavbu prováděl za dozoru zvolené dozorčí komise, která byla složena z členů místní školní rady, a sice jejího předsedy F. Vondráčka a členů Fr. Bydžovského a Fr. Valenty.² Stavební práce na přístavbě školy byly zahájeny 13. dubna roku 1896 a dokončeny poměrně rychle, za necelých 5 měsíců.

Ve školní kronice³ se o posvěcení nové přístavby a přestavby školy dočteme:

„Počátek školního roku 1896–7 bylo nutno odložit na den 9. září, poněvadž přístavba školní budovy nebyla včas provedena. Týž den posvěcena byla nově přístavěná část školní budovy.

Pohlednice Drahorazi z 1. poloviny 20. století, budova školy vpravo nahoře.

Pohlednice Drahorazi z 1. poloviny 20. století, budova školy vpravo.

O 9 hodině bylo vzývání Ducha sv. v kostele, načež se ubíral průvod z chrámu Páně ku škole, kdež vykonán obřad svěcení vysoce důstojným pánem P. Ferdinandem Kopeckým, biskupským vikářem z Veliše za asistence veledůstojného pána P. Josefa Šádka, faráře, a důstojných pánů páterů Fr. Kuhna, Jos. Stryhala a Bohumila Svobody z Kopidlno. Po vykonání obřadů proslavil v budově školní ku shromáždění sl. místní školní radě, sl. sboru učitelskému a školní mládeži

vzletnou řeč slovatný pan c. k. okresní školní inspektor Frant. Hladký. Na to odebral se průvod do chrámu Páně, kdež shromážděné oslovil veledůstojný pán, pan P. Josef Šádek, farář z Kopidlno delší řečí. Na to slavnost skončila slavnými službami Božími, po kterých zapěna rakouská národní hymna.

pokračování na straně 31

pokračování ze strany 30

Při svěcení zapěl slavný zpěvácký spolek „Zvonař“ „Chorál národa českého.“

Přestavba a úprava školy v Drahorazi z roku 1896 je v podobě a stavebním objemu budovy dnes již bývalé školy dodnes patrná a stala se tak vůbec největším stavebním zásahem do objektu v historii školy.

*Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka Drahorazi*

*Za zaslání historických pohlednic Drahorazi
děkuji Josefu Hníkoví z Jičína.*

Poznámky:

1 Janků Radka, Krausová Jaroslava, *Základní škola Drahoraz (1796) 1868–1997*, inventář, str. I–III (uložen v badatelně SOkA Jičín, ev. č. 408).

2 SOkA Jičín, fond Základní škola Drahoraz (1796) 1868–1997, kniha č. 334, *Dějepis obecné školy v Drahorazi*, kniha I., *Od nejstarších pamětí do 17. září 1906*, str. 105.

3 Tamtéž, str. 110–112.

Pohlednice Drahorazi z 1. poloviny 20. století, budova školy dole.

To kouzelné slůvko inkluze

Je tu nový školní rok, a pokud je jeho zahájení možno nějak charakterizovat, tak určité je spojeno s INKLUZÍ, která se stala hlavním tématem novinářů, pedagogů, ale i rodičů již dávno před jeho zahájením. Když jsme se pak dozvěděli, že se prý letos týkala pouhých dvou stovek žáků na všech školách v republice, naskytá se otázka, zda taková kampaň měla vůbec nějaký smysl. Pokusme se vysvětlit obsah tohoto slova a co převratného školám a žákům přináší.

Mne jako matematika to slovo nezascočí. Opráším-li znalosti z teorie množin, jak jsem je kdysi dávno studoval a později také jeden čas učil, tak se mi vybavuje, že inkluze je určitý vztah mezi množinou a její podmnožinou. Ještě přesněji, je to vztah nějaké menšiny k jinému, podstatně většímu celku.

Ale to v inkluzi v pedagogickém slova smyslu je hodně velké zjednodušení problému. I když nějakým myšlenkovým saltem bychom i to dokázali nějak matematicky zjednodušit. Já se však podržím raději pedagogického pohledu, kde se říká, že inkluze znamená zahrnutí, někoho či něčeho do většího celku. A rázem je vše jasné. Inkluzi je myšleno přijetí skupiny žáků s nějakým hendikepem do běžné třídy a jejich zapojení do práce běžné třídy. Popsaný děj překvapivě vzbuzuje v naší společnosti silné emoce a paní ministryně školství měla řadu měsíců najednou problém, když chtěla inkluzi na našich školách v plném rozsahu zavést už od začátku tohoto školního roku. Přitom vůbec nejde o nový nápad. Dokonce si myslím, že je to pojem už hodně opotřebovaný, možná že i dokonce profláklý.

Zalovím-li v paměti, pak musím říci, že školou, kde se inkluze již dávno bez problémů realizuje, je kopidlenská základní škola. Těžko hledat v okolí a možná v celém Královéhradeckém kraji školu, kde již tak dlouho probíhá naplno integrace dětí různých národností, sociálního zařazení do běžných školních tříd, jako je tomu právě na škole v Kopidlně. Je to dáno příchodem mnoha rodin do Kopidlny z Ukrajiny a nárůstem romské populace ve městě a jeho okolí za posledních 25 let. Kopidlenská učitelé tak inkluzi už dávno znají a ve své školní práci ji uplatňují, bez toho, aby čekali, až o jejím zavedení rozhodne shora ministerstvo.

Podle mne bouřlivý ohlas, který inkluze vyvolala mezi veřejností, že se dostala i do arzenálu politických hrátek a vyjadřoval se k ní dokonce i sám prezident republiky, je v tom, že její zavedení ohro-

žuje existenci speciálních škol. Ty se tak postupně mohou stát školami bez žáků, zcela na okraji našeho školského systému. Když jsem si v 90. letech rozšiřoval aprobaci o speciální pedagogiku studiem na Pedagogické fakultě v Praze, byli jsme tamními odborníky upozorňováni na nebezpečí, že naše speciální školství, v té době na vysoké evropské úrovni, bude u nás postupně likvidováno, tak jako se tomu stalo jinde ve světě. Děje se tak pro velkou finanční nákladnost takových škol, když různě postižené děti musí vyučovat speciálně připravení odborníci ve třídách s malým počtem žáků. A to samozřejmě hodně moc stojí. Takže v konečném slova smyslu je inkluze snaha o redukci těchto škol, zatím snad ne o jejich likvidaci. V každém kraji by nějaké takové speciální školy měly zůstat. Sice v omezené míře, možná jenom v několika místech, a to pro žáky, kteří nejsou běžným způsobem vzdělavatelní. Ať už pro jejich vážný tělesný hendikep, hlubokou smyslovou vadu nebo silné mentální opoždění. Zařazení by do nich měli být žáci dle rozhodnutí rodičů, ale současně na doporučení odborníků – psychologů, pediatrů a speciálních pedagogů. Tomu bych pak dokázal docela dobře uvěřit, že jde o systematickou péči o problémové žáky. Taková odborně vedená a organizovaná inkluze by přinesla úspěch jak školám, tak i postiženým žákům. Doufám, že k nějakému takovému kompromisu současná diskuse kolem další ze školských reforem nakonec povede.

Oldřich Suchoradský

Kopidlenská základní škola po sametu

Chce to odvalu psát o nedávné historii v době, která je tak převratná a tak málo čitelná. Já se o to přesto pokusím, abych uzavřel seriál o kopidlenské základní škole, který začal psát PhDr. Karel Štefek pohledem žáka školy v 40. a 50. letech. Ve stejném duchu pokračovala Jaroslava Novotná, která vzpomínala na školní léta v období let 60. A v posledním čísle jsem se na ni pokusil navázat vzpomínkami na léta 70., pohledem učitele, který na škole několik let působil.

Potom jsem odešel působit na jiné školy, a na kopidlenskou základní školu jsem se vrátil až v druhé polovině let 90. Přestože nemohu dost dobře hodnotit to, co jsem přímo nezažil a u čeho jsem v žádné roli nebyl přítomen, přeskočím desetiletí a dovolím si pouze vyjádřit svůj názor. Problémem zdejší školy bylo a stále ještě je, že nebyla nikdy ve středu pozornosti místní samosprávy ani politických jednání a vlivů. Spíše jen nějak přežívala svoji dobu a procházela obdobími, která nelze v žádném případě nazvat jako neúspěšná, ale spíše bych je nazval jako promarněné příležitosti. Škola mohla být právem hrdá na své absolventy, kteří se dokázali v dalším studiu a pak v životě prosadit a uplatnit na nejrůznějších pracovních pozicích. Jejím trvalým neduhem byly chátrající budovy, o které se město ani okres nedokázaly dost dobře postarat. Výjimkou byla generální oprava budovy v Hilmarově ulici na konci 80. let, bohužel se v tomto smyslu dále nepokračovalo. Hlavní budova v ulici T. Svobody dále chátrala. Sice se v její blízkosti přistavila moderní kuchyň s jídelnou a s pavilonem odborných předmětů a prostorem tělocvična, to vše však dodnes zůstalo nepropojené v jeden celek, a proto nefungující podle původních záměrů projektu. Těžko hledat v širokém okolí školský areál v takovém neutěšeném stavu. Snad práce zahájené před letošními prázdninami dávají naději, že se konečně podaří myšlenku opravy a dostavby vzdělávacího zázemí pro žáky mladšího a staršího věku dotáhnout do konce a po desetiletích nekonečných slibů a nadějí začne konečně školský areál předškolního a základního školství fungovat jako jeden celek.

V nadpisu úvahy je napsáno, že jde o vzpomínky na kopidlenskou školu po „sametové revoluci“ v roce 1989. Je třeba napsat, že na rozdíl od situace na jiných okolních školách té doby proběhla společenská změna na kopidlenské základní škole bez větších otřesů a radikálních změn. Ve vedoucí funkci se dosavadní ředitelka Jaroslava Novotná přesunula na funkci zástupkyně nově jmenovaného ředitele Josefa Zacha. Učitelství disponoval v té době zkušeným kádrem pedagogů, kde byli zastoupeni učitelé s mnohaletou pedagogic-

Noc s Včeličkami a šachovnicemi.

kou praxí, ale působila zde i početná skupina složená z progresivního mládí. Také zastoupení žen a mužů v učitelském sboru bylo vcelku vyrovnané, čímž byla škola výjimečná. Jejím znakem byl vytrvale rostoucí počet žáků. To se tehdy odrazil stav po zrušení přestavby cukrovaru, kde zůstalo neobsazené sídliště, kam se přistěhovalo mnoho mladých rodin s dětmi. Mezi nimi i početná skupina volyňských Čechů, čímž se kopidlenská škola stala předobrazem školy budoucnosti, s mnohonárodnostním zastoupením žáků ve třídách. Toto progresivní období bylo přímo ideální k prosazení úprav a stavebních změn, bohužel tato

Závěr šk. roku 9. A, rozloučení s absolventy.

doba byla ze strany města i školy promarněna a naplněna jen částečně.

Když jsem koncem 90. let přišel na kopidlenskou školu z poklidného prostředí malé školy v Křinci v sousedním okrese a kraji, byl jsem v prvních dnech a týdnech překvapený. V prvé řadě z chaosu, který na škole panoval a který jsem po změně školy výrazně vnímal. Měl jsem pocit, že školu nikdo neřídí, že si tu každý dělá, co chce. A nebylo to jenom hlukem, který tu

panoval o přestávkách mezi žáky, ale i dost živými debatami mezi učiteli ve sborovně. Časem jsem pochopil, že to nebyl nějaký živelný chaos, který tu už nikdo nějak nevnímal, ale že to byla normální atmosféra mezi žáky a učiteli té doby. Jen těžko jsem chápal, že se to dělo za tichého souhlasu rodičů a snad i vědomí vedení města, které mělo školu jako zřizovatel spravovat. Ve společnosti však tehdy ještě existovala uvolněná atmosféra, vyvolaná demokratickými změnami po revolučních událostech v roce 1989, a ta se promítla i do každodenního života školy.

Divil jsem se, že přes tyto mé jistě zprvu povrchní dojmy škola docela dobře fungovala. Že se na ní pilně učilo a žáci se prosazovali v různých porovnáních s jinými i mnohem většími školami. Došel jsem tak postupně k poznání, že způsob vedení školy ředitelem Pepikem Zachem je vlastně jednou z alternativ řízení školy v nové politické a společenské situaci. Byl-li nějaký problém, on ho uměl pojmenovat, přednést učitelému sboru a čekal, jak se k jeho řešení učitelé postaví. A když se vytvořil většinový názor, pak se teprve vyjádřil a přijal opatření, korespondující s názorem většiny. Tato metoda vedení docela dobře fungovala proto, že na škole působil zodpovědný kolektiv pracovníků, kterým šlo o to, aby své žáky naučili, co je mají naučit, a také je tak trochu naučili sami sebe vést. Vzpomínám na živé debaty v maličké sborovně, kde jsme seděli dva u jednoho stolu. O přestávkách tu bylo často velmi živo. Stále se tu něco řešilo a o něčem diskutovalo. Já si začal uvědomovat, že je to prostředí inspirativní a vpravdě demokra-

pokračování ze strany 32

tické. Ve sborovně se často rodily nápady jeden za druhým. A byla tu snaha jeden druhému pomáhat a vzájemně se podpořit. Vynikala v tom nezapomenutelná jičínská učitelka, v té době už pracující důchodkyně, paní Blanka Gabrielová, která svou moudrostí a zkušenostmi dokázala mladší usměrnit a navést k činnostem, které byly škole prospěšné. Vzpomínám na vánoční slavnost v sokolovně, pořádanou k výročí otevření školní budovy, kdy s dětmi nacvičila živý betlém. Opravdu nádherný zážitek, provedený dětmi s nadšením a na vysoké dramatické úrovni.

Na škole se docela intenzivně pracovalo, bez pobízení a nějakých příkazů ze strany vedení. Žáci jezdili po soutěžích a vozili z nich ceny i diplomy. Osobně si vzpomínám, jak jsem byl vedením školy podpořen při zavedení výuky psaní na klávesnici počítače a po získání grantu k výstavbě nové pracovny a přemístění sborovny vznikly hned dvě zcela nově vybavené počítačové pracovny, kde se nejen učilo, ale kde se trávil volný čas žáků před vyučováním a po vyučování. Na škole od 70. let stále působil šachový kroužek vedený Jaroslavou Suchoradskou. Velkou tradici měl kroužek paličkování vedený Janou Hladíkovou. Přes tyto viditelné výsledky a tradice se škola postupně dostávala do problémů. Většina učitelů do školy dojížděla a bylo dost nepohodlné, že řada jiných naopak z Kopidlny vyjížděla učit na okolní školy. Tyto místní učitele si vedení neumělo na školu přitáhnout, a když, tak je nedoká-

zalo udržet. Mám konkrétně na mysli Ninu Dyčenkou nebo Janu Komárkovou.

Významným mezníkem v životě školy a příležitostí ke změně byl odchod stávajícího ředitele J. Zacha do důchodu. Městem vyhlášený konkurz na jeho místo vyhrála Jana Pavlová z Rožďalovic. Zastupitelé přesto místo nabídli druhému v pořadí, Romanu Kotlářovi. To by bylo v pořádku, šlo o kandidáta z Kopidlny, který ale působil jako ředitel školy v Rožďalovicích. Ten se však rozhodl, že funkci přijme za podmínky, že zůstane ředitelem obou škol současně. Tato v té době hodně neobvyklá situace vedla k tomu, že krajské úřady dvou dotčených škol ho do funkce neschválily. A tak se ředitelem školy stal třetí v pořadí konkurzu Pavel Berný, stávající učitel školy, dojíždějící denně z Nemyčevsi. Není pro nikoho z učitelů lehké, stane-li se nadřízeným svých bývalých kolegů. To se stalo obtížné i novému řediteli Bernému, za jehož vedení, samozřejmě že ne jen jeho vinou, začal pokles počtu žáků školy. Tím se ztížila možnost dokončení budovaného školského areálu, protože škola a město ztratily hlavní argument k zisku finančních prostředků – dostatečný a do budoucna perspektivní počet žáků.

Současná kopidlenská škola si rozhodně nemůže naříkat na nedostatek schopných žáků, kterým k úspěchu pomáhají schopní a k výuce dobře připravení učitelé. Ale generační výměna na škole proběhla až příliš rychle. Na škole chybí zastoupení mužů v učitelském sboru, problémem je rozmístění tříd v několika budovách, což jen komplikuje jejich údržbu a vedení školy její řízení. Současný ředitel školy Pavel Berný se zástupkyní ředitele Janou Hla-

díkovou hledají ve spolupráci s vedením města cestu, jak tyto nepříznivé faktory překonat a vrátit školu do let, kdy patřila k místům, kam se jezdilo za poučením a k nejrůznějším soutěžím a akcím, kterými škola a její žáci šířili věhlas města v širokém okolí. Je zvláštní, že tu vždy byli žáci, kteří byli ochotni svojí pílí dát své činnosti něco navíc. Nechali se dobrovolně a bez nucení svými učiteli a vedoucími vést, aby proslavili nejen sebe, ale své město, třeba po celé republice. Pro mne bylo ctí zde učit a z osmi škol, kde jsem v životě působil, jsem se s takovou atmosférou a zájmem nikde nesetkal. Jsem proto vděčný osudu, že jsem jako učitel tuto možnost po víc než 12 let měl a tolik let na tomto zajímavém a pro mne inspirativním místě působil.

Seriál článků o kopidlenské základní škole pohledem pamětníků tímto končí. Měl by to být však konec otevřený. Pokud se někdo z čtenářů chce k článkům vyjádřit, přidat své vlastní vzpomínky na učitele a spolužáky, vyjádřit svůj pohled na popsané události, pak ať této možnosti využije. Jsme si vědomi, že naše vyjádření je hodně osobní, poznamenané subjektivním pohledem, a rozhodně nebylo psané proto, aby někoho urazilo nebo jiného naopak vyzvedlo. Chtěli jsme ukázat, že kopidlenská škola, přes mnohou kritiku, byla a stále je institucí, která formovala a formuje příští občany. Lidi, kteří umějí a chtějí být své zemi a místu, kde vyrůstali nebo žili, užiteční. A že na školu vzpomínají v drtivé většině v dobrém, dokazují zveřejněné odpovědi na otázku: Co mi kopidlenská škola dala a co nedala?

Oldřich Suchoradský

Co mi škola v Kopidlně dala a naopak nedala do dalšího života

Řekla bych, že vděčím hlavně kolektivu učitelů, kteří mě v té době učili, věnovali nám svůj volný čas. Především vzpomínám na paní učitelku Blanku Gabrielovou. Nadšeně s námi podnikala různé exkurze a mě konkrétně perfektně připravila na přijímací zkoušky a její rady používám dodnes. A co se týká druhé otázky, musím přiznat, že v případě našeho ročníku bylo v deváté třídě rozhodnuto, že se deváté třídy rozdělí na „studijní“ a „nestudijní“ třídy. Myslím, že tím utrpěly vztahy mezi námi nejen během školních let, ale některé i do budoucna.

Andrea Menclová

Kopidlenská škola mi dala vzory – vzory charakterů, chování, přístupů učitelů, kteří jsou mými vzory dodnes. Za to jim mnohokrát děkuji! Jako dítěti mi ale vzala důvěru k vrstevníkům, jejichž chování bylo všelijaké. Co se vzdělání týče, měla jsem ze školy dobrou přípravu na gymnázium v oblasti matematiky, češtiny a němčiny.

Iva Kutnohorská

ZŠ mi do života dala především spoustu dobrých přátel, pocit, že někam patřím a mohu něco dokázat. Po přestupu na gymnázium jsem pak dodatečně děkovala i všem svým učitelům, protože nejenže jsem nebyla mezi novými spolužáky za hloupou holku z vesnice, ale v mnohých předmětech jsem byla daleko před nimi. Jediné, co mi škola v Kopidlně nedala, byla jazyková příprava v anglickém jazyce. Školu jsem však navštěvovala v době, kdy byla u nás angličtina v začátcích a dva cizí jazyky byl opravdový luxus. Na zdejší školu mám však spoustu krásných vzpomínek a nikdy jsem nelitovala, že jsem se nerozhodla například pro osmileté gymnázium.

Lenka Špačková

Od chvíle, kdy jsem opustil základní školu v Kopidlně, uplynulo téměř šest let. Jelikož jsem v ZŠ Kopidlnu strávil devět let svého života, tak jako každý jiný úspěšný student, mohu se k úrovni přípravy vyslovit.

Konstatuji, že po absolvování školy a s přechodem na školu střední jsem neměl

výraznější nedostatky v základním vzdělání. Mohu říci, že mi tato škola dala vše, co se od základní školy dá očekávat. Jediným nedostatkem, který bych zde zmínil, bylo pro mě snad jen to, že jsme neměli možnost výběru cizího jazyka, a tudíž jsme během našich let byli odkázáni pouze na výuku německého jazyka, což oproti ostatním základním školám byla pro mnohé výrazná nevýhoda. Víím však, že s postupem času se vše změnilo a nyní zde již probíhá i výuka anglického jazyka.

Michal Hloušek

Začátky ve škole byly náročné. Už jen proto, že po přestěhování z Ukrajiny jsme neměli řeč. Ale žáci tehdy 4. A mě přijali se vším všudy a měla jsem pocit, že tam patřím. Když jsem v deváté třídě končila s vyznamenáním, tak jsem byla hrdá na to, že mi tato škola dala možnost i bez počátečních znalostí zlepšovat se ve všech oblastech. Tímto děkuji všem učitelům, kteří mě v Kopidlně učili.

Olga Černíková (Strojesková)

Zeptali jsme se Ing. Josefa Tábořského, radního Královéhradeckého kraje pro oblast ekonomiky

Pane radní, jak vnímáte současné hospodaření krajských nemocnic a kolik musí Královéhradecký kraj ročně vynakládat na jejich provoz?

Hospodaření krajských nemocnic se v uplynulých čtyřech letech výrazně zlepšilo. Neustále se nám daří snižovat výše vyrovnávacích plateb z krajského rozpočtu, a přesto nyní nemocnice končí s kladnými hospodářskými výsledky. V uplynulých dvou letech již skončily v zisku všechny krajské nemocnice. Díky tomu se podařilo uhradit většinu hospodářských ztrát z minulých let. Vyrovnávací platba, kterou Královéhradecký kraj hradí závazek veřejné služby, je oproti roku 2013 zhruba poloviční.

Důležité také je, že se z krajských nemocnic staly standardní organizace, které platí své krátkodobé závazky včas. Například za uplynulý rok 2015 se podařilo vymazat takřka všechny krátkodobé závazky po splatnosti.

K povinností dobrého hospodáře však patří také údržba a zhodnocování svěřeného majetku. Co dělá Královéhradecký kraj v této oblasti?

Na zlepšení technického stavu budov a snížení jejich energetické náročnosti kraj letos vynaloží téměř 150 milionů korun. Část těchto peněz poslouží k přípravě projektových dokumentací, zbytek již k samotné realizaci. Letos jde například o nové laboratoře ve Dvoře Králové nad Labem

nebo přestavbu vstupu do jičínské nemocnice, kde vznikne nemocniční lékárna. V náchodské nemocnici se ředitelství stěhuje do provizorních buněk, díky čemuž je možné přestavět pracoviště rehabilitace tak, aby se propojila ambulantní a lůžková část. Obě se totiž dosud nacházely každá v jiném areálu nemocnice a to přinášelo komplikace jak pro pacienty, tak i pro zdravotnický personál. Mohu ale říci, že průběžně se investuje do všech nemocničních areálů v majetku kraje.

Stav Oblastní nemocnice Náchod ale vyžaduje mnohem radikálnější zásah, než jsou dílčí rekonstrukce. Je kraj jako její zřizovatel připraven na investici zásadního významu?

Současná situace v náchodské nemocnici je nepochybně nevyhovující a realizace projektu na její dostavbu a modernizaci je naprosto nezbytná. Odsouvání termínu zahájení této největší krajské investice nás vůbec netěší. Mohu ale ujistit veřejnost, že po stránce financování je akce zabezpečena. Náklady odhadované na více než jednu miliardu korun je Královéhradecký kraj připraven hradit částečně z vlastních zdrojů a částečně z bankovního úvěru. V tomto kontextu chci poznamenat, že kraj jako celek si v současnosti vede více než dobře a například v loňském roce uzavřel své hospodaření s výrazným přebytkem. V současnosti již má kraj ve svém rozpočtu našetřeno 300 mil. Kč.

Houbové recepty

Houbový tatarák

1 kg hříbků nebo směsi hub, 3 větší cibule, 1 kečup (asi 300 g), 2 rajské protlaky (200 g), 1–3 feferonky – nemusí být, 2 palice česneku, sůl, mletý pepř, drcený kmín, sádlo

Hříbky pokrájíme a povaříme v osolené vodě asi 5 minut. Scedíme, pomelíme na jemno i s česnekem. Cibuli jemně nakrájíme, osmažíme na sádle do růžova a přidáme pomleté houby a ostatní přísady a společně asi 5–10 minut podusíme. Plníme do sklenic a sterilujeme asi 45 minut na 90 °C.

Houbový prejt

60 dkg mletého masa – směs vepřové a hovězí, 30 dkg hřibovitých hub (mohou být i žampiony), 20 dkg brambor, 3 vejce, 200 ml mléka, olej, pepř, sůl

Houby očistíme, nakrájíme a uvaříme v osolené vodě. Brambory uvaříme, scedíme a necháme vychladnout. Mleté maso dáme do misky, přidáme houby, sítem prolisované brambory, vejce, mléko, sůl, pepř a promícháme. Vymastíme si sádlem pekáč, vložíme připravenou směs, pokapeme trochu navrchu olejem nebo sádlem, dáme do vyhřáté trouby a upečeme do zlatova. Podáváme s bramborem, chlebem, ale chutná výborně i studený.

Zapečené žampiony nebo bedly

Žampiony nebo mladé bedly, anglická slanina, niva, olivový olej, sůl, pepř, kmín

Houby očistíme, odřízneme nohy, které nakrájíme na kousky a osmahame na oleji, osolíme, opepříme a přidáme mletý kmín. Po chvíli přidáme na kostičky nakrájenou anglickou slaninu a orestujeme. Po odpaření tekutiny odstavíme, necháme mírně zchladnout a vmícháme na kostičky nakrájenou nivu. Směs plníme kloboučky a pečeme na 200 °C 20–25 minut.

(JaN)

VEŘEJNÁ DRAŽBA

Rodinný dům v Kopidlně, okr. Jičín

Termín konání dražby:
Místo konání dražby:

Nejnižší podání:
Minimální příhoz:
Termíny prohlídek:

Samostatný zděný RD se započatou rekonstrukcí (2008–2012), část. podsklepený, v přízemí 3+1 s přísl., v podkroví 1 pokoj a půda k vestavbě. Užitná pl. 158 m². Veškeré inž. sítě vč. plynu, podlahové vytápění, část. plastová okna, rozvod dat. kabeláže. Pozemek celkem 960 m². Cena obvyklá předmětu dražby 1.200.000 Kč.

20. 10. 2016 – 11.00 hod.
Kulturní a vzdělávací centrum
v Kopidlně, Hilmarova 86
840.000 Kč
20.000 Kč
26. 9. 2016 – 16.00 hod.
10. 10. 2016 – 16.00 hod

Podrobné informace k draženým nemovitostem včetně dražební vyhlášky obdržíte v kanceláři IDEAL REALITY Hradec Králové, Dukelská 95, telefon: 495 538 690, ideal-hk@idealnet.cz, www.idealnet.cz, www.centralniadresa.cz

CHCEME KRAJ, KTERÝ ŠLAPE

ANO BUDE LÍP
POLITICKÉ HNUTÍ

Vážení občané Kopidlna,

není jednoduché začít měnit věci k lepšímu. Sami jsme se o tom přesvědčili. Je snadné zůstat sedět doma, ale pokud Vám není osud naší země a Královéhradeckého kraje lhostejný, přijďte k volbám 7.-8. října. Jako občanka Královéhradeckého kraje jsem pyšná na přírodu a památky. Už ale nejsem vůbec pyšná na naše silnice a nemocnice. K tomu, aby se nám všem v kraji dobře žilo, potřebujeme jasné a transparentní řízení kraje, efektivní nakládání s financemi a především neříkat „ono to nejde“. Není to pravda! Vždycky to nějak jde. Kopidlno se roky potýká s nedostatkem pracovních příležitostí a hledá soukromého investora, který by do města přinesl práci. A s větším obsazením průmyslové zóny. Já osobně jsem do našeho kraje pomohla přinést na dotacích přes 25 miliard korun. Proto jsem přesvědčena, že i Kopidlno mohu s obsazením průmyslové zóny a přivedením investora do města pomoci. Přestaňme čekat, že nám modré z nebe spadne samo. Vím, co chci a jak toho dosáhnout. Nabízím Vám vizi kraje, který šlape.

Klára Dostálová
kandidátka
na hejtmanku

NAŠE PROGRAMOVÉ PRIORITY

pro Královéhradecký kraj

CHCEME
LEPŠÍ
ČESKO

**Andrej
Babiš**

Doprava

„Zrychlíme stavbu obchvatů a D11 i R35.
Na stavbách se bude pracovat 7 dní
v týdnu a 365 dní v roce“

DÁLNIČNÍ,
OBCHVATY,
SILNICE

Zdravotnictví

„Zachováme krajskou nemocnici
v každém okrese“

VÍCE PENĚŽ
DO LIDÍ, NE
DO BETONU

Bezpečnost

„Ne lidem, kteří nechtějí
dodržovat pravidla naší země“

STOP
EKONOMICKÝM
MIGRANTŮM

Sociální oblast

„Posílíme domácí sociální péči
a zapojíme seniory do života“

PRO
VESELEJŠÍ
ŽIVOT
SENIORŮ

Životní prostředí

„Podpoříme zadržitelnost
vody v krajině a zajistíme
dotace na barely
na srážkovou vodu pro
obyčejné lidi“

DOSTATEK
VODY
PRO KRAJ

Autoturistická orientační soutěž v Kopidlně pro rodiče a děti

Autoklub Kopidlno uspořádal v sobotu 3. září 2016 za finanční podpory Královéhradeckého kraje a města Kopidlno IV. ročník Autoturistické orientační soutěže pro rodiče a děti.

Vše začalo prezentací posádek ve 13 hodin, následovalo vlastní zahájení a rozprava s účastníky. V letošním roce jsme na startu přivítali rekordní počet 21 posádek z Kopidlna a blízkého okolí, Mladé Boleslavi, Chotěbova, Nového Bydžova, Nové Paky, Nymburka, Káraného a Prahy. Soutěž se stává oblíbenou akcí, která stále vykazuje stoupající zájem z řad účastníků. Nás organizátory to nesmírně těší a vnímáme to jako velký závazek soutěž dělat i nadále zábavnou formou a neustále ji vylepšovat.

Start byl v areálu Autoklubu v Kopidlně. Jelo se podle jednoduchého itineráře. Délka tratě byla 31,1 km, čas na projetí tratě byl stanoven na 60 minut. První posádka startovala v 14.50 hodin. Posádky cestou míjely kontrolní cedule rozmístěné kolem tratě a písmena na nich umístěná zapisovaly do jízdního výkazu. Současně plnily ještě další úkoly. Soutěžní jízdu si navíc zpestřily vyplněním jednoduchého testu z pravidel silničního provozu. Na trase v Běcharech na návsi před prodejnou je čekala malá zkouška zručnosti pro řidiče. Posádky dojezdy do cíle do 16.50 hodin.

Po dojezdu následovalo plnění zábavných a sportovních úkolů, a to slalom s vozíkem, slalom s míčkem na lžici, hod na cíl, hod na plechovky, lovení rybiček, lukostřelba, hod kroužky na tyčku, střelba z kuše, kuželky a házení šipek. Počet členů posádky nebyl omezen, úkoly však plnil vždy řidič a jedno dítě. Po splnění všech úkolů si účastníci akce na ohni opékali špekáčky, které dostali v průběhu prezentace.

Vyhlášení výsledků proběhlo již v 18.15 hodin. Všechny posádky dostaly upomínkové předměty, diplom a medaili. Prvních pět posádek obdrželo navíc pohár a věcné ceny. Poslední posádka dostala navíc cenu útěchy. Po vyhlášení vítězů následovala volná zábava. V průběhu celé akce bylo zajištěno chutné občerstvení.

Touto cestou děkuji členům Autoklubu Kopidlno a všem dalším příznivcům, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu celé akce. Poděkování patří také našim sponzorům, díky kterým jsme mohli tuto soutěž uskutečnit. Jsou to již v úvodu zmíněný Královéhradecký kraj a jeho hejtmán Lubomír Franc, senátor Josef Táborský, město Kopidlno, dále pak Autocentrum Boura Činěves, Aveflor Budčeves, Benko Kopidlno, Chalup-

níčková Věra – novinový stánek Kopidlno, Kotlářová Jiřina – Cukrárna Kopidlno, Mahulík Pavel – Podlahářství Káraný, Pišl Jiří – pneuservis Kopidlno, Slavíková Hana – prodejna průmyslového zboží Kopidlno, Uniqa – pojišťovna Městec Králové. Ještě jednou všem sponzorům moc děkujeme. Bez vás bychom nebyli schopni tuto akci uspořádat.

Přijďte si i vy příště vyzkoušet svoji orientaci při jízdě a zručnost při plnění sportovních úkolů. Další ročník soutěže se uskuteční opět začátkem září 2017. Přesný termín bude včas uveřejněn v místním tisku a rozhlasu, sledujte i webové stránky Autoklubu Kopidlno www.akkopidlno.cz.

Jan Gottwald

pořadí		Posádka			TB
1.	6	Sedláček Tomáš	Sedláček Tadeáš Sedláčková Andrea	Kopidlno	228
2.	5	Syříště Josef Syříšťová Michala	Syříště Tadeáš Syříště Matyáš	Kopidlno	259
3.	1	Pekárek Zdeněk Pekárková Ivana	Pekárek Daniel Pekárková Kateřina	Kopidlno	290
4.	16	Berounská Markéta	Berounská Agáta Nožičková Blanka	Kopidlno	413
5.	13	Gottwald Vít	Gottwaldová Jana Gottwaldová Lenka	Praha	444
6.	9	Berounský Patrik	Berounská Nikola	Kopidlno / Nový Bydžov	453
7.	16	Augusta Kamil Augustová Anička	Augusta Toník Dvořáková Markéta	Pševes	460
8.	17	Ulrychová Jiřina	Ulrych František Pišl Jiří	Mladá Boleslav / Kopidlno	478
9.	2	Farský Rudolf Farská Jana	Farský Rudolf Farský Josef	Nouzov	501
10.	19	Plachý Petr	Plachá Eliška Plachá Karolína	Nymburk	582
11.	12	Zikmund Jaroslav	Berounská Viktorie	Kopidlno / Nový Bydžov	640
12.	10	Červinka Radek	Červinková Anna Červinková Barbora	Vrše	669
13.	7	Slavík Michal Slavík Jindřich	Slavíková Nikola Slavík David	Kopidlno	689
14.	21	Herčík František	Švadlena Josef Švadlena David	Chotětov	761
15.	8	Mráček Miloslav	Mráček Miloslav Mráčková Jaroslava	Rožďalovice	775
16.	20	Herčík Tomáš	Švadlenová Karína Švadlenová Eliška	Chotětov	894
17.	4	Mahulík Pavel Mahulíková Mariana	Mahulíková Karolína Mahulíková Pavlína	Káraný	908
18.	3	Vágenknechtová Adéla Williams Michaela	Williams Amelie Macek Jakub	Nová Naka / Kopidlno Portsmouth (GB)	940
19.	11	Janáček Jaroslav	Machačný Jaroslav	Kopidlno	1485
20.	18	Sedláčková Romana Sedláčková Jaroslava	Hink Kryštof Hinková Karolína	Rožďalovice	1582
21.	14	Doležal Aleš	Šimůnek Štěpán	Kopidlno	1630